

Årsrapport 2025

Klagenævnet for
Specialundervisning

Ankestyrelsen

Telefon: 33 41 12 00 mandag til torsdag klokken 9-15 og fredag klokken 9-12.

Postadresse: Ankestyrelsen, Nytorv 7, 2. sal, 9000 Aalborg

Mailadresse: ast@ast.dk

Hjemmeside: www.ast.dk

ISBN nr.: 978-87-7811-581-2

Årsrapportens ISSN: ISSN 2794-9273

1. Indledning	4
2. Klagenævnets virksomhed	6
Klagenævnets sagsområder	6
Klagenævnets kompetence	6
Klagenævnets sammensætning	7
Sagsgangen i en klagesag	8
3. Klagesager i 2025	11
Modtagne klager	11
Afsluttede sager	11
Realitetsbehandlede sager	15
Sagsbehandlingstid	17
4. Klager på folkeskoleområdet	18
Klageårsager	18
Afsluttede folkeskolesager	19
Realitetsbehandlede folkeskolesager	19
Henvisningsårsager	20
5. Udvalgte emner på folkeskoleområdet	22
Kommunernes visitering	22
Sager om skolestart	25
Nedsat undervisningstid og børn med højt fravær, eller som ikke er i skole	29
Hjemvisninger	37
6. Klager og udvalgte emner på ungdomsområdet (STU)	42
Klageårsager	42
Afsluttede STU-sager	42
Realitetsbehandlede STU-sager	43

Henvisningsårsager	44
Udvalgte emner	45
7. Klager om børn, der ikke har påbegyndt skolegangen	55
8. Klager på voksenområdet	56
9. Kommunernes sagsbehandling	58
Begrundelse	59
Akter	60
Undersøgelsesprincippet	61
Lovhenvisning	62
Genvurdering	62
Klagevejledning	63
Partshøring	64
Bilag 1 Kommuneoversigt folkeskolesager .	65
Bilag 2 Kommuneoversigt STU-sager	69

1. Indledning

Denne rapport giver et overblik over, hvad Klagenævnet for Specialundervisning har arbejdet med i 2025. Rapporten henvender sig særligt til kommunerne som førsteinstans på området, men også til interesseorganisationer, andre myndigheder og borgere med interesse for området.

Rapporten indeholder statistik vedrørende klagenævnets sager samt beskrivelser af cases og temaer, der særligt har været i fokus i 2025. Herudover illustrerer rapporten klagenævnets erfaringer med oplysningsgrundlagsgrundlaget i sagerne, som er tilvejebragt i kommunen.

Klagenævnet for Specialundervisning behandler klager over kommunale afgørelser om specialundervisning og specialpædagogisk bistand til børn, unge og voksne. Klagenævnet behandler også klager over afgørelser om særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU). Klagenævnets kompetence er uddybet i [kapitel 2](#).

Klagenævnet har i 2025 modtaget 549 klager. Størstedelen af klagerne er, som i de foregående år, klager over specialundervisning i folkeskolen. Antallet af modtagne klager har været stigende over en årrække. Se mere om klagesagernes fordeling på sagsområder i [kapitel 3](#).

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de realitetsbehandlede sager i klagenævnet var i 2025 på 5,3 måneder. Til sammenligning var den 4,5 måneder i 2024. Se mere om sagsbehandlingstiden i [kapitel 3](#).

Klagenævnet for Specialundervisning har realitetsbehandlet 333 sager i 2025. Klagenævnet har været enig i kommunens afgørelse i 35 procent

af sagerne. Det er et lille fald i forhold til 2024, hvor klagenævnet var enig i kommunens afgørelser i 38 procent af sagerne. Se mere om udfaldet af de realitetsbehandlede sager i [kapitel 3](#).

I folkeskolesagerne ses et lille fald i ændringsprocenten. Klagenævnet har i 2025 ændret 40 procent af de realitetsbehandlede sager. I 2024 blev 42 procent af sagerne ændret. Der ses derimod en stigning i hjemvisningsprocenten, som i 2025 var på 25 procent I 2024 blev 21 procent af sagerne hjemvist. Folkeskoleområdet er uddybet i [kapitel 4](#).

På STU-området ses fortsat en høj hjemvisningsprocent på sager om uddannelsessted. Klagenævnet har hjemvist 10 sager, svarende til 24 procent af sagerne i 2025. Den samlede hjemvisningsprocent for STU-sagerne er på 26 procent. I 2024 hjemviste klagenævnet 12 sager om uddannelsessted, svarende til 29 procent. STU-området er uddybet i [kapitel 6](#).

Rapporten beskriver i [kapitel 5](#) og [kapitel 6](#) nogle udvalgte emner fra klagenævnets arbejde i 2025 på folkeskole- og ungdomsområdet.

Klagenævnet har igennem de seneste år behandlet en del sager med børn, der gennem længere tid ikke har været i skole. Denne tendens har også gjort sig gældende i 2025, hvor barnet i 68 af de 266 behandlede folkeskolesager ikke var i skole under sagens behandling. Se mere i [kapitel 5](#).

På STU-området har klagenævnet også i 2025 set eksempler på, at kommunerne har fortolket regelsættet om valgmuligheder forskelligt. Se mere om den unges mulighed

for at vælge mellem flere uddannelsessteder samt stille et alternativt forslag til uddannelsessted i [kapitel 6](#).

Årsrapporten viser desuden, at der i 52 procent af de realitetsbehandlede sager har været fejl i kommunens sagsbehandling. Den fejl, der oftest forekommer, er utilstrækkelig eller manglende begrundelse i afgørelsen til borgeren. Denne fejl har udgjort næsten halvdelen af de formelle fejl. Se mere om kommunernes sagsbehandling, hvilke dokumenter der skal sendes med til klagebehandlingen, genvurderingsproceduren, og hvad en begrundelse skal indeholde i [kapitel 9](#).

I 2025 har klagenævnet revideret og offentliggjort én K-meddelelse. K-meddelelser vejleder om centrale problemstillinger og beskriver klagenævnets praksis.

K-meddelelse i 2025

- [K-meddelelse nr. 23](#) om den unges alternative ønske til STU-tilbud.

Yderligere information

På [klagenævnets hjemmeside](#) kan man læse mere om Klagenævnet for Specialundervisning. Her kan man finde K-meddelelser, som i kort form beskriver og vejleder om centrale problemstillinger, tidligere årsrapporter og oplysninger om klagenævnets arbejde, vejledning mv.

2. Klagenævnets virksomhed

Klagenævnets sagsområder

Klagenævnet kan træffe afgørelse i klagesager om:

- Specialundervisning til elever i folkeskolen, i behandlings- og specialundervisningstilbud samt på børne- og ungehjem. Det gælder elever, der har behov for undervisning i specialskole eller specialklasse, og elever med behov for støtte i mindst 9 timer ugentligt i almenklassen.
- Den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse (STU) til unge med særlige behov.
- Henvi sning til specialpædagogisk bistand i et regionalt tilbud til børn, der ikke har påbegyndt skolegangen.
- Retlige spørgsmål i sager om specialundervisning for voksne.

Se henholdsvis [kapitel 4](#), [kapitel 6](#), [kapitel 7](#) og [kapitel 8](#) for en uddybende beskrivelse af de fire sagsområder.

Klagenævnets kompetence

Regelgrundlag for klagenævnets virksomhed er fastlagt i en række love og bekendtgørelser. Dette regelgrundlag fremgår af boksene.

Regelgrundlaget for klagenævnets virksomhed i 2025

§

Klagenævnets forretningsorden

- Bekendtgørelse nr. 998 af 15. september 2014 om forretningsorden for Klagenævnet for Specialundervisning.

Folkeskoleområdet

- Lovbekendtgørelse nr. 1100 af 5. september 2025.
- Bekendtgørelse nr. 693 af 20. juni 2014 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.
- Lov nr. 1532 af 12. december 2023 om behandlings- og specialundervisningstilbud til børn og unge.
- Bekendtgørelse nr. 1646 af 12. december 2023 om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand og kvalitetsaftaler mv. i behandlings- og specialundervisningstilbud og på børne- og ungehjem.
- Bekendtgørelse nr. 999 af 15. september 2014 om folkeskolens specialpædagogiske bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen.

Regelgrundlagt for klagenævnets virksomhed i 2025

Ungdomsområdet

- Lov nr. 731 af 13. juni 2023 om ændring af lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.
- Lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023 om særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse.
- Bekendtgørelse nr. 1194 af 27. september 2023 om befordring og skabeloner til forløbsplan, ressourcepapir og uddannelsesbevis ved særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU).

Voksenområdet

- Lovbekendtgørelse nr. 118 af 5. februar 2025 om specialundervisning for voksne.
- Bekendtgørelse nr. 378 af 28. april 2006 om specialundervisning for voksne.

Klagenævnets sammensætning

Klagenævnet er sammensat af en formand og fire nævnsmedlemmer. Medlemmerne udpeges af børne- og undervisningsministeren efter indstilling fra Kommunernes Landsforening (KL) og Danske Handicaporganisationer (DH). Der udpeges to medlemmer fra hver organisation.

KL kan udpege en særlig sagkyndig rådgiver, der deltager i klagenævnets møder uden stemmeret. Medlemmerne er udpeget for en fireårig periode. Klagenævnets medlemmer for 2025 har været udpeget siden 1. januar 2023.

Klagenævnets sammensætning i 2025

Klagenævnets medlemmer:

- Ankechef Lise Gry Beder (formand)
- Helle Waagner (KL)
- Jørgen Suhr (KL)
- Kitt Boel (DH)
- Brian Pedersen Veie (DH)

Charlotte Djuraas Lund er udpeget som særlig sagkyndig rådgiver for KL.

Stedfortrædere for medlemmerne:

- Ankechef Elisabeth Sennels Haxthausen (formanden)
- Idrees Haider (KL)
- Rikke Mortensen (KL)
- Merete Elleboe (DH)
- Medhi Owliaie (DH)

Der er tilknyttet juridisk og pædagogisk-psykologisk sekretariatsbistand til klagenævnet. Sekretariatet forbereder klagesagerne inden nævnets behandling. Der er to jurister, to

konsulenter med pædagogisk-psykologisk baggrund, en kontorfunktionær og en studentermedhjælper i sekretariatet.

Sekretariatet er placeret i Ankestyrelsen. Klagenævnet for Specialundervisning er en uafhængig klageinstans og dermed uafhængig af Ankestyrelsen og børne- og undervisningsministeren ved de enkelte sagers behandling og afgørelse.

Sagsgangen i en klagesag

Når en sag modtages i Klagenævnet for Specialundervisning, bliver den gennemgået af en jurist fra sekretariatet, som vurderer, om klagenævnet har kompetence til at behandle sagen.

I klagenævnet skelnes der mellem afsluttede sager og realitetsbehandlede sager. Samtlige sager, der oprettes i Klagenævnet for Specialundervisning, bliver afsluttet, men det er ikke alle sager, der bliver realitetsbehandlet.

En sag er afsluttet når:

- Klagenævnet har afvist sagen, fx pga. manglende kompetence.
- Klagenævnet har henvist sagen til anden myndighed.
- Borgeren trækker klagen tilbage.
- Klagenævnet har behandlet sagen og truffet afgørelse (realitetsbehandlet).

En sag er realitetsbehandlet, når:

- Klagenævnet har behandlet sagen på et nævnsmøde og truffet afgørelse om ændring af kommunens afgørelse.
- Klagenævnet har behandlet sagen på et nævnsmøde og truffet afgørelse om ikke at ændre kommunens afgørelse (stadfæstelse).
- Klagenævnet har hjemvist kommunens afgørelse til ny behandling og afgørelse i kommunen (fx hvis kommunen har truffet afgørelse på et utilstrækkeligt grundlag).

Klagenævnet har haft 12 nævnsmøder i 2025. Inden en sag behandles af nævnet, forbereder sekretariatet sagen. Sekretariatet sikrer, at alle relevante oplysninger i sagen er indhentet fra kommunen/skolen og klager. En jurist gennemgår sagen, og en pædagogisk-psykologisk fagkonsulent udarbejder en faglig indstilling til sagen.

Den, der klager, kan altid indsende oplysninger under sagens behandling. Nævnet har pligt til at inddrage oplysningerne i behandlingen af sagen, også selv om kommunen ikke har været bekendt med oplysningerne i deres behandling af sagen.

Kommunen er ikke part i klagesagen i klagenævnet. Kommunen er en forvaltningsmyndighed, der kan fastsætte, hvad der skal være ret over for borgeren. Kommunens afgørelse kan påklages til klagenævnet, men kommunen får ikke herved partsstatus.

Nævnet behandler sagen på nævnsmøde. Nævnets medlemmer har alle sagens dokumenter og sekretariatets indstilling til rådighed. Nævnet træffer afgørelse på dette grundlag. Afgørelsen sendes efterfølgende til klager og kommunen.

Afgørelsen er bindende for kommunen og således også for skolelederen. Det betyder også, at kommunen i henhold til god forvaltningsskik skal efterleve klagenævnets afgørelse inden for rimelig tid.

Nedenfor er sagsgangene på klagenævnets forskellige områder gennemgået.

Specialundervisning på folkeskoleområdet

I sager om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til folkeskoleelever og børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen (regionale tilbud) skal en klage over

kommunens afgørelse indgives til kommunen/skolen, inden der er gået fire uger, fra afgørelsen er modtaget.

Kommunen/skolen har herefter fire uger til at genvurdere afgørelsen. Det betyder, at kommunen/skolen skal vurdere, om der med klagen er kommet oplysninger frem, som giver anledning til at træffe en anden afgørelse.¹

Efter omstændighederne kan det efter en konkret vurdering give mening at kommunen/skolen kontakter en borger, der klager over en afgørelse, fx hvis klagen indikerer, at borgeren har misforstået afgørelsen, klagen er uklar, eller hvis borgeren efterlyser yderligere vejledning i forhold til klagesagsbehandlingen. En sådan henvendelse skal dog ske under respekt for borgerens adgang til at klage og det forhold, at der er truffet en endelig afgørelse.

Hvis kommunen fastholder sin afgørelse, skal kommunen inden fire uger fra modtagelsen af klagen sende klagen og sagens oplysninger til klagenævnets sekretariat. Se mere om genvurdering og hvilke dokumenter, der skal sendes med klagen i [kapitel 9](#).

Hvis sekretariatet ved oversendelsen af klagen ikke har modtaget alle relevante oplysninger i sagen, bliver kommunen bedt om at sende de manglende oplysninger i forbindelse med, at sagen forberedes til nævnsmøde. Det forekommer også, at sekretariatet selv indhenter supplerende oplysninger, fx om

¹ Reglerne om procedure for genvurdering fremgår af specialundervisningsbekendtgørelsens §§ 21 og 22.

kommunens undervisningstilbud eller om barnets aktuelle trivsel i sit undervisningstilbud.

Forældrene har altid mulighed for at komme med bemærkninger til sagen, mens den verserer i klagenævnet.

En pædagogisk-psykologisk konsulent og en jurist gennemgår sagen, som bliver forelagt klagenævnet med en indstilling til afgørelse. Klagenævnet behandler herefter sagen på et møde og træffer afgørelse.

Klagenævnets afgørelser gælder for det skoleår, som kommunens afgørelse handler om.

Den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse (STU)

En klage om den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse skal indgives direkte til klagenævnet. Der er ingen klagefrist i disse sager.

Når klagenævnet modtager en klage, bliver kommunen bedt om at sende sagens oplysninger til sekretariatet sammen med en udtalelse, der forholder sig til den unges/partsrepræsentantens konkrete klagepunkter.

Når sagens oplysninger og udtalelsen er modtaget, undersøger sekretariatet, om alle relevante oplysninger er vedlagt, og om der er behov for at indhente yderligere oplysninger fra kommunen. Den unge/partsrepræsentanten har altid mulighed for at komme med bemærkninger til sagen, mens den verserer i klagenævnet.

En pædagogisk-psykologisk konsulent og en jurist gennemgår sagen, som bliver forelagt klagenævnet med en indstilling til afgørelse. Klagenævnet behandler herefter sagen på et møde og træffer afgørelse.

Specialundervisning for voksne

En klage over en afgørelse om specialundervisning for voksne skal indgives direkte til klagenævnet. Klagen skal indgives senest fire uger efter modtagelsen af kommunens afgørelse.

Når klagenævnet modtager en klage, bliver kommunen bedt om en udtalelse og om at sende sagens oplysninger til sekretariatet.

Borgeren har altid mulighed for at komme med bemærkninger til sagen, mens den verserer i klagenævnet.

En jurist behandler sagen og klagenævnets formand træffer afgørelse i sagen².

² Klagenævnet kan bemyndige formanden for klagenævnet til at træffe afgørelse i visse sager, jf. § 9 i forretningsorden for Klagenævnet for Specialundervisning (bekendtgørelse nr. 998 af 15. september 2014).

3. Klagesager i 2025

Dette kapitel handler om de sager, der er modtaget og afsluttet i Klagenævnet for Specialundervisning i 2025. Der gives et overblik over antallet af modtagne klager, afsluttede klagesager, realitetsbehandlede klagesager og sagsbehandlingstid.

[Kapitel 4](#) drejer sig om klagerne på folkeskoleområdet, og [kapitel 6](#) handler om klagesagerne vedrørende den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse (STU).

Modtagne klager

Klagenævnet for specialundervisning har i 2025 modtaget 549 klager. Det er en stigning på 8 procent i forhold til 2024, hvor klagenævnet modtog 508 klager.

Tabel 3.1 viser, at stigningen i klagesager primært vedrører sager om specialundervisning folkeskolen.

Klager over kommunale tilbud til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, ligger uden for klagenævnets kompetence. Det er alene kommunens afgørelser om visitering af specialpædagogisk bistand i regionale tilbud til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, hvor der er klageadgang til Klagenævnet for Specialundervisning.

Tabel 3.1 fordeling af modtagne klager inden for klagenævnets sagsområder

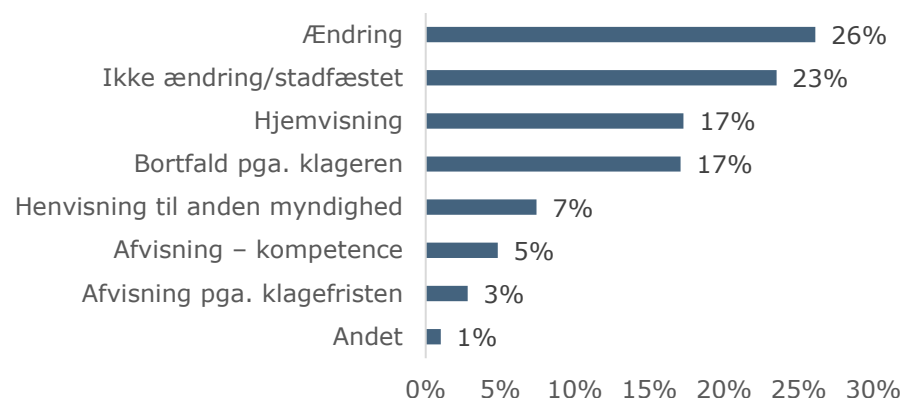
Klagenævnets sagsområder	2023	2024	2025
Førskoleklagesager	1		
Folkeskoleklagesager	350	412	451
Ungdomsuddannelse	65	62	59
Voksenuddannelse	38	34	39
I alt	454	508	549

Note: Tallene for modtagne klager på folkeskoleområdet stemmer ikke overens med tidligere årsrapporter, da der er foretaget efterregistreringer for folkeskolesager modtaget i 2023 og 2024.

Afsluttede sager

Klagenævnet har i 2025 afsluttet 498 klagesager. Antallet af modtagne og afsluttede sager på et år er ikke det samme, da sager, der er modtaget sidst på året, først bliver afsluttet i det nye år. I 2024 blev der afsluttet 474 sager.

I figur 3.1 ses udfaldet af de 498 afsluttede klagesager. Figuren viser både de sager, der fx er blevet afvist, fordi nævnet ikke har kompetence til at behandle klagen, dem der er blevet henvist til anden myndighed, og de sager, der er blevet realitetsbehandlet og er blevet ændret, stadfæstet eller hjemvist.

Figur 3.1 udfaldet af alle afsluttede klagesager i 2025

Ikke ændring/stadfæstet, ændring og hjemvisning

Se om de realitetsbehandlede sager på [side 15](#), i [kapitel 4](#), [kapitel 6](#), [kapitel 7](#) og [kapitel 8](#).

Bortfald pga. klager

17 procent af sagerne er afsluttet med "bortfald pga. klager". Det er tilfælde hvor forældrene/borgeren har valgt at trække klagen tilbage. I de fleste tilfælde skyldes det, at barnet/den unge under sagens behandling i klagenævnet har fået det ønskede specialundervisningstilbud eller STU-tilbud i kommunen.

Klagenævnet opfordrer kommunerne til at være opmærksomme på at orientere klagenævnet, hvis kommunen påtænker og/eller træffer afgørelse om et nyt undervisningstilbud, mens klagen er sendt til behandling i klagenævnet.

Henvisning til anden myndighed

Sagerne bag de 7 procent i figur 3.1, hvor klagenævnet henviser til anden myndighed, dækker over de tilfælde, hvor forældrene i folkeskolesager indsender klagen direkte til klagenævnet.

Det følger af folkeskoleloven, at en klage til klagenævnet skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, der klages over. Giver den myndighed, der har truffet afgørelsen, i deres genvurdering ikke medhold i klagen, sender myndigheden sagen videre til klagenævnet.

Forældrene vælger i en række tilfælde at sende en klage direkte til klagenævnet, fordi de ikke kan få en skriftlig afgørelse fra kommunen/skolen. Når klagenævnet modtager en klage direkte fra forældrene, sendes den videre til skolen/kommunen med en anmodning om en stillingtagen til klagen. Sagen bliver herefter afsluttet i klagenævnet.

Afvisning – kompetence

Klagenævnet for Specialundervisning har i 2025 afvist 5 procent af sagerne, da klagenævnet ikke har kompetence til at behandle klagen.

Klagenævnets kompetence i folkeskolesagerne følger af folkeskolelovens § 51, jf. § 20, stk. 2.

På folkeskoleområdet kan der klages over:

- Specialskole (inkl. specialundervisning i behandlings- og specialundervisningstilbud samt børne- og ungehjem).
- Specialklasse.
- Støtte i mindst 9 timer (klokketimer) ugentligt i en almen folkeskoleklasse.
- Anden specialpædagogisk bistand, som gives i tilknytning til specialundervisning.
- Specialpædagogisk bistand i et regionalt tilbud til børn, der ikke har påbegyndt skolegangen.

Klagenævnet afviser at behandle en klage på folkeskoleområde, når den ikke vedrører en afgørelse om specialundervisning. Klagenævnet kan således ikke behandle

klager over afgørelser om fx transport til og fra skole og indplacering på klassetrin.

Klagenævnet har heller ikke kompetence til at tage stilling til, om et barn har behov for støttende indsatser efter barnets lov eller til at behandle klager om det frie skolevalg.

På STU-området kan der klages over:

- Målgruppevurderingen af den unge – om den unge er i målgruppen for en STU.
- Afslag på uddannelsen, selv om den unge er i målgruppen.
- Ikke at give den unge mulighed for at vælge mellem flere forskellige uddannelsessteder.
- Afslag på den unges alternative forslag om uddannelsessted.
- Indholdet af uddannelsen.
- Hvor stor en andel af det årlige timetal der for den enkelte unge skal anvendes til praktiske aktiviteter, herunder praktik.
- Afslag på anmodning om at afbryde uddannelsen midlertidigt.
- Afslag på fravigelse af alderskravet i forbindelse med genoptagelse af uddannelsen.
- Kommunens afbrydelse af ungdomsuddannelsen.

Klagenævnet afviser at behandle en klage, hvis den ikke vedrører en afgørelse om ovenstående. Fx afvises klager over afgørelser om betaling af transport til uddannelsesstedet og afgørelser om botilbud.

Afvisning på grund af klagefristen

Klagenævnet har afvist tre procent af sagerne, fordi klagen er indgivet for sent.

I folkeskole- og voksensager er klagefristen fire uger fra dagen, hvor afgørelsen modtages. Ved brug af digital post lægger klagenævnet som udgangspunkt til grund, at afgørelsen er kommet frem samme dag, som den er sendt. Klagefristen udløber samme ugedag, som afgørelsen er kommet frem. Det vil sige, at hvis afgørelsen kommer frem en onsdag, udløber klagefristen om onsdagen fire uger senere.

Hvis en klage ikke er indgivet inden for klagefristen på fire uger, skal kommunen/skolen straks sende klagen til klagenævnet med angivelse af, at klagefristen ikke er overholdt.

Det er alene klagenævnet, der kan dispensere fra en overskredet klagefrist. Kommunen/skolen kan ikke give klager en længere klagefrist. Klagenævnet foretager en konkret vurdering af, om der er oplysninger i sagen, der kan begrunde, at klagenævnet alligevel bør behandle sagen på trods af, at klagen er indgivet for sent.

Klager har altid mulighed for at indgive en foreløbig klage inden for klagefristen, som efterfølgende kan uddybes eller trækkes tilbage, hvis klager finder ud af, at tilbuddet er godt nok, og man alligevel ikke ønsker at klage.

Der er ingen klagefrist på STU-området.

Realitetsbehandlede sager³

Størstedelen af de afsluttede klagesager i 2025 er blevet realitetsbehandlet. Se mere om sagsgangen i en klagesag i [kapitel 2](#).

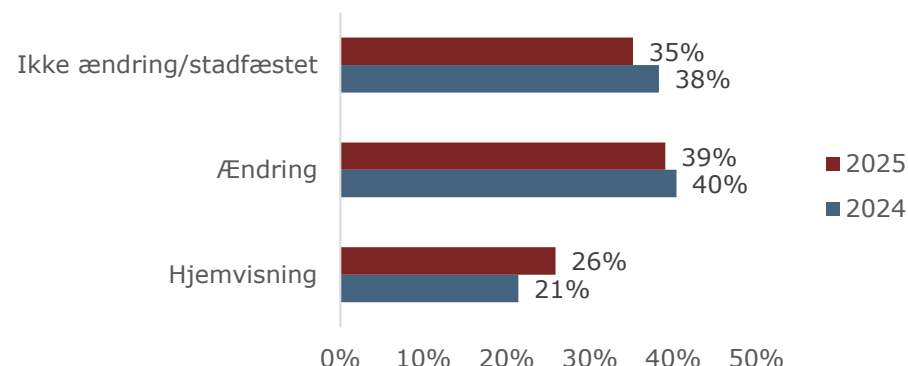
Tabel 3.2 realitetsbehandlede sager i 2023-2025

Antal realitetsbehandlede sager			
	2023	2024	2025
Folkeskole	218	267	266
Ungdomsuddannelse	53	41	42
Voksenuddannelse	28	24	25
I alt	299	332	333

Af de 498 afsluttede sager i 2025 har Klagenævnet for Specialundervisning realitetsbehandlet 333 sager, hvilket svarer til 67 procent.

³ Realitetsbehandlede sager er hjemviste, ændrede, ophævede og stadfæstede sager. Afviste, henviste og bortfaldne sager tæller ikke med i realitetsbehandlede sager.

Figur 3.2 udfaldet af realitetsbehandlede sager i 2024 og 2025

Ikke ændring/stadfæstet

Klagenævnet har været enig i kommunens afgørelse i 35 procent af de realitetsbehandlede sager. Det er lidt færre end i 2024, hvor klagenævnet var enig i kommunens afgørelse i 38 procent af sagerne.

Ændring

Klagenævnet har ændret kommunens afgørelse i 39 procent af de realitetsbehandlede sager. Det er samme niveau som i 2024, hvor klagenævnet ændrede 40 procent af sagerne.

Klagenævnet kan kun ændre kommunens afgørelse om et undervisningstilbud i en almenklasse i folkeskolen til et

undervisningstilbud i en specialklasse eller på en specialskole, hvis vægtige faglige grunde taler for det.

Klagenævnet kan i øvrigt kun ændre kommunens afgørelse om specialundervisning, hvis nævnet vurderer, at et andet specialundervisningstilbud i klart højere grad imødekommer elevens undervisningsbehov.

Klagenævnet kan ikke træffe afgørelse om, at en elev skal henvises til en specialklasse på en bestemt skole eller til en bestemt specialskole.⁴

Klagenævnets afgørelse om målgruppe for STU beror på en konkret vurdering af, om den unge vil kunne gennemføre en anden ungdomsuddannelse, eventuelt med støtte.

I de STU-sager, der handler om valg af uddannelsessted, vurderer klagenævnet, om kommunens valg af uddannelsessted kan imødekomme den unges vanskeligheder, behov og interesser og de faglige, personlige og sociale mål, der er opstillet for den unges uddannelsesforløb, herunder om kommunen har opfyldt sin forpligtelse til at give den unge mulighed for at vælge mellem flere uddannelsessteder.

Hjemvisning

Nogle af de realitetsbehandlede sager er ikke behandlet på nævnsmøder, men er afgjort af formanden for klagenævnet efter bemyndigelse fra nævnet.⁵ Det kan være sager, hvor sagen skal hjemvises til ny behandling og afgørelse i

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 1100 af 5. september 2025 om folkeskolen § 51, c, stk. 1 og 2.

kommunen, fordi sagen ikke er oplyst tilstrækkeligt til, at nævnet kan vurdere barnets eller den unges behov. Det kan også være sager, hvor kommunen ikke har anvendt de materielle regler korrekt.

Klagenævnet har i 2025 hjemvist 26 procent af sagerne til fornyet behandling i kommunerne. Det er en stigning i forhold til 2024, hvor 21 procent af de realitetsbehandlede sager blev hjemvist.

Kommunen skal som forvaltningsmyndighed oplyse sagen tilstrækkeligt, inden der træffes afgørelse.

Hvis kommunen har truffet afgørelse på et grundlag, der ikke er tilstrækkeligt, kan klagenævnet blive nødt til at sende sagen tilbage til kommunen (hjemvise), så de nødvendige oplysninger så hurtigt som muligt kan blive tilvejebragt.

Se mere om hjemvisning grundet manglende oplysninger på folkeskoleområdet i [kapitel 5](#).

Det kan også være nødvendigt for klagenævnet at hjemvise en sag, hvis kommunen i afgørelsen har fortolket lovgivningen forkert, og det har haft betydning for afgørelsens resultat. Se

⁵ Klagenævnet kan bemyndige formanden for klagenævnet til at træffe afgørelse i visse sager, jf. § 9 i forretningsorden for Klagenævnet for Specialundervisning (bekendtgørelse nr. 998 af 15. september 2014).

mere om hjemvisning grundet forkert anvendelse af de materielle regler på STU-området i [kapitel 6](#).

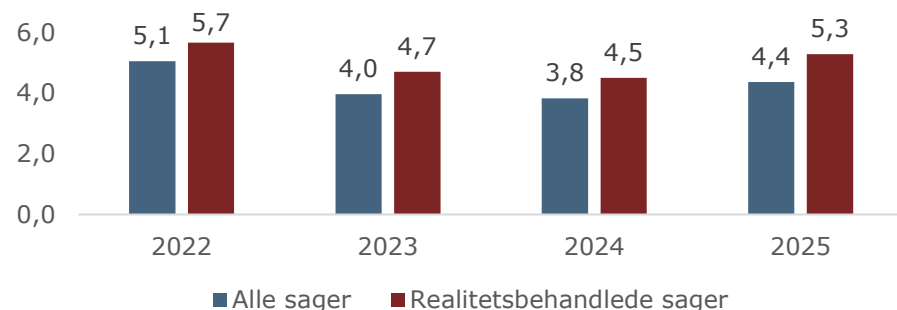
En hjemvisning betyder, at kommunens afgørelse er ugyldig. Når klagenævnet hjemviser en sag, betyder det, at klagenævnet ophæver kommunens afgørelse.

Ved hjemvisning afsluttes sagen i klagenævnet. Kommunens nye afgørelse kan der klages over.

Sagsbehandlingstid

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle sager i 2025 var på 4,4 måneder. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de sager, der er behandlet på et nævnsmøde eller ved formandsafgørelse (de realitetsbehandlede sager) var i 2025 på 5,3 måneder.

Figur 3.3 sagsbehandlingstid i perioden 2022-2025

De realitetsbehandlede sager har en længere sagsbehandlingstid, fordi de skal behandles og afgøres på et

nævnsmøde. De sager, der bliver afsluttet med en afvisning på grund af manglende kompetence, overskridelse af klagefristen eller henvisning til anden myndighed, bliver ikke behandlet på nævnsmøde. Se [kapitel 2](#) om klagenævnets virksomhed.

Sagsbehandlingstiden bliver løbende påvirket af antallet af modtagne klager, som de seneste tre år er markant forøget, samtidig med at kompleksiteten i mange af sagerne er steget. Derudover påvirkes sagsbehandlingstiden af tidspunktet for, hvornår på skoleåret kommunerne træffer afgørelser om deres visitation til et undervisningstilbud. Klagenævnet modtager hvert år hovedparten af det samlede antal klager tæt på og i skolernes sommerferie. Se mere om kommunernes visitation i [kapitel 5](#).

Det påvirker også sagsbehandlingstiden, når det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger fra kommunen, eller når sekretariatet må afvente nye oplysninger, som borgeren ønsker inddraget.

Det er et særligt opmærksomhedspunkt for klagenævnet, at der i en meget stor andel af folkeskolesagerne er behov for at indhente flere oplysninger fra kommunerne, selv om oplysningerne kunne have været medsendt i forbindelse med oversendelsen af klagen til klagenævnet.

Se mere om kommunernes sagsbehandling i [kapitel 9](#).

4. Klager på folkeskoleområdet

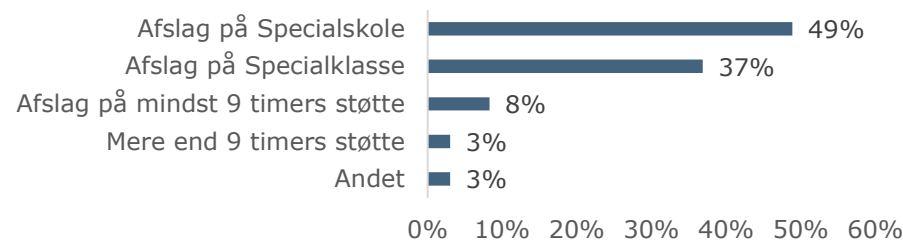
Klagenævnet kan behandle og træffe afgørelse i klager over afgørelser fra kommunen/skolen om afslag på eller tilbud om specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand for elever i folkeskolen. Det gælder elever, der har behov for undervisning i specialskoler og specialklasser samt elever med behov for støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt á 60 minutter (svarende til 12 lektioner).

Klageårsager

I 2025 har klagenævnet modtaget 451 klager på folkeskoleområdet. Det er en stigning i forhold til 2024, hvor klagenævnet modtog 412 klager.

Når klagenævnet behandler, afgør og afslutter en sag, bliver årsagen til klagen registreret. Nedenstående figur giver et billede af klageårsagerne på de afgjorte sager i 2025.

Figur 4.1 klageårsager på folkeskoleområdet 2025

I 49 procent af de behandlede folkeskolesager har forældrene fået afslag fra kommunen på ønsket om et undervisningstilbud på en specialskole. Det er en lille stigning i forhold til 2024, hvor det var 47 procent.

Den næststørste kategori i figur 4.1 handler om afslag på undervisningstilbud i en specialklasse. I 37 procent af de behandlede folkeskolesager har dette været tilfældet. Det er et fald i forhold til 2024, hvor det var 40 procent.

I 8 procent af de behandlede folkeskolesager har forældrene fået afslag på specialundervisning i form af mindst 9 timers ugentlig støtte i almenundervisningen. Det er i samme niveau som 2024, hvor det var 9 procent.

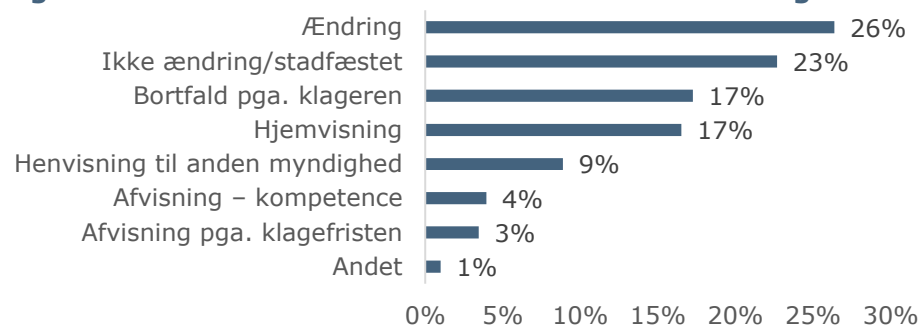
3 procent af sagerne har handlet om afslag på mere end 9 timers ugentlig støtte. Det vedrører sager, hvor kommunen/skolen har givet eleven støtte i mindst 9 timer ugentligt, men hvor forældrene ønsker flere timer, end der er tildelt. Fx hvor forældrene har ønsket støtte i mindst 14 timer ugentligt.

Sagerne registreret under kategori "andet", er sager med særlige emner, fx hvis forældrene ønsker et efterskoletilbud. Det kan også være sager, hvor kommunen har henvist til specialundervisning, men hvor forældrene ikke ønsker specialundervisning til deres barn.

Afsluttede folkeskolesager

Folkeskolesager er det største sagsområde i Klagenævnet for Specialundervisning. I 2025 er der afsluttet 406 sager på folkeskoleområdet. Det er en stigning i forhold til 2024, hvor der blev afsluttet 387 sager.

Figur 4.2 udfaldet af alle afsluttede folkeskolesager

Figuren ovenfor viser fordelingen af udfaldene på de afsluttede sager på folkeskoleområdet i 2025.

Se mere om hvad kategorierne dækker over i [kapitel 3](#).

Realitetsbehandlede folkeskolesager⁶

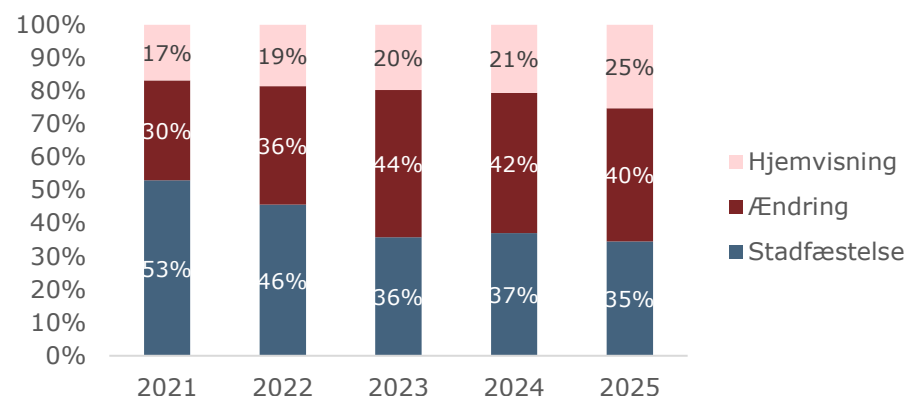
Størstedelen af de afsluttede sager på folkeskoleområdet er blevet realitetsbehandlet i klagenævnet. Af de 406 afsluttede

⁶ Realitetsbehandlede sager er hjemviste, ændrede, ophævede og stadfæstede sager. Afviste, henviste og bortfaldne sager tæller ikke med i realitetsbehandlede sager.

sager på folkeskoleområdet er 266 blevet realitetsbehandlet i klagenævnet. Det svarer til 65 procent af sagerne.

I figuren nedenfor ses det, hvordan udfaldet af de realitetsbehandlede folkeskolesager har fordelt sig siden 2021.

Figur 4.3 udfaldet af realitetsbehandlede folkeskolesager i 2021-2025

Note: Da tallene er afrundede, giver det samlede tal på de enkelte år ikke nødvendigvis 100 procent.

Klagenævnet har i 2025 været enig med kommunen i 92 sager på folkeskoleområdet, svarende til 35 procent. Det er i samme niveau som de seneste to år.

I 2025 har nævnet ændret kommunens afgørelse i 107 sager, svarende til 40 procent. Det er et mindre fald i forhold til 2024, hvor det var 42 procent.

Klagenævnets høje ændringsprocenter er ikke altid et udtryk for, at kommunens afgørelse var forkert på tidspunktet for afgørelsen. Der kan, mens sagen behandles i klagenævnet, fremkomme nye oplysninger i sagen, som giver et andet billede af elevens aktuelle vanskeligheder og undervisningsbehov, og som derfor kan føre til, at nævnet ændrer afgørelsen.

Den procentvise andel af hjemvisninger på folkeskoleområdet er i 2025 på 25, svarende til 67 sager. Dette er en stigning i forhold til 2024, hvor tallet var 21 procent.

Figur 4.3 viser et forenklet billede af de behandlede sagers udfald. I tabel 4.1 nedenfor fremgår det, hvad der er årsagen til klagen, dvs. hvad eleven har været visiteret til i de sager, nævnet har ændret i 2025.

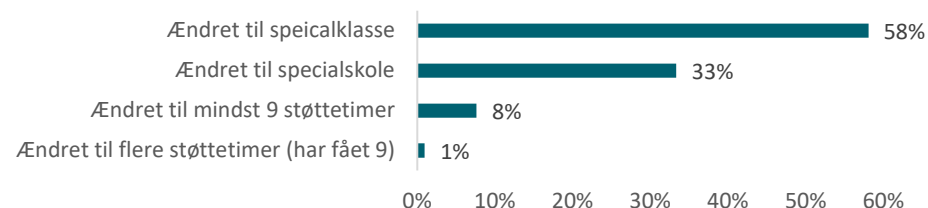
Tabel 4.1 hvad der er klaget over i de ændrede folkeskolesager i 2025

Kommunens tilbud	Antal sager
Almen klasse med støtte i mindst 9 timer	51
Specialklasse	24
Almen klasse med støtte under 9 timer	21
Specialskole	11
I alt	107

Figur 4.4 viser det procentvise udfald af de 107 folkeskolesager, klagenævnet har ændret i 2025.

Figuren viser, at klagenævnet i den overvejende del af sagerne har vurderet, at barnet har behov for et undervisningstilbud i en specialklasse.

Figur 4.4 udfaldet af ændrede folkeskolesager

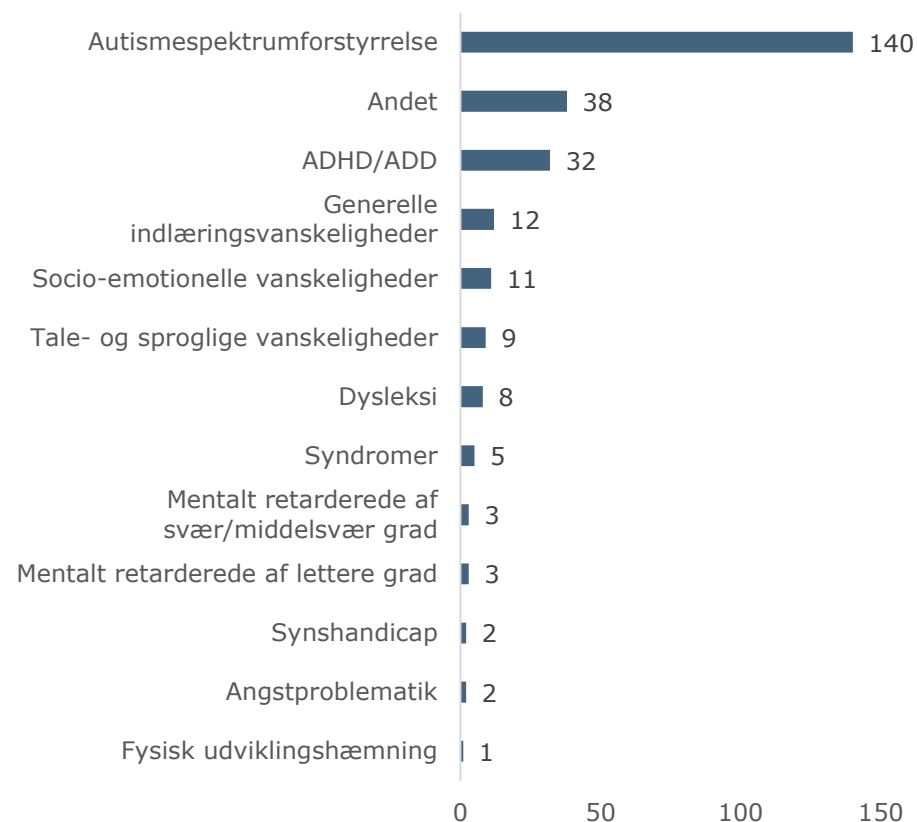
Henvisningsårsager

I de realitetsbehandlede sager registrerer klagenævnet ved en sags afslutning barnets primære vanskelighed ved henvisningen til specialundervisning, hvis det fremgår tydeligt af oplysningerne i sagen.

Det forhold, at der som hovedhenvisningsårsag er anført, at barnet har fået stillet en diagnose, er ikke ensbetydende med, at barnet har behov for og skal henvises til et specialundervisningstilbud. Klagenævnet forholder sig til barnets samlede vanskeligheder og undervisningsmæssige behov og ikke kun selve henvisningsårsagen.

I figur 4.5 er de behandlede sager på folkeskoleområdet kategoriseret efter barnets primære vanskelighed.

Figur 4.5 elevens primære vanskelighed ved henvisning til specialundervisning på folkeskoleområdet i 2025

I 53 procent af sagerne, svarende til 140 sager ud af de 266 behandlede folkeskolesager, har barnets vanskelighed været kategoriseret som autismespektrumforstyrrelse.

Andre vanskeligheder er, at eleven har ADHD/ADD, generelle indlæringsvanskeligheder og socio-emotionelle vanskeligheder. ADHD/ADD har udgjort 12 procent af sagerne, mens generelle

indlæringsvanskeligheder og socio-emotionelle vanskeligheder hver har udgjort 4 procent af sagerne.

I 38 af folkeskolesagerne, svarende til 14 procent, er vanskeligheden registreret under kategorien "andet". Det er sager, hvor det ikke fremgår tydeligt af sagens oplysninger, hvad der er barnets primære vanskelighed. I denne kategori kommer også sager med børn, der har sjældne sygdomme eller vanskeligheder, der sjældent forekommer i klagenævnets sager.

Den relativt høje andel af "andet" kan desuden være udtryk for, at mange elever ikke er udredt på tidspunktet for henvisningen til specialundervisning.

Diagnoser har ikke i sig selv betydning for vurderingen af en elevs undervisningsbehov.

Klagenævnet foretager på baggrund af det samlede oplysningsgrundlag i sagerne en vurdering af elevens vanskeligheder og behov i forhold til at indgå i undervisningen.

5. Udvalgte emner på folkeskoleområdet

Kapitlet handler om udvalgte emner på folkeskoleområdet fra klagenævnets arbejde i 2025.

I kapitlet bruges eksempler for at vise nogle af de forskellige problematikker, der har været i sagerne. De anvendte eksempler er konstruerede og forenklede.

Alle sager bliver individuelt behandlet i klagenævnet, og da mange faktorer i sagerne spiller ind, kan der være forskellige afgørelsesudfald på to sager, der umiddelbart forekommer ens.

På folkeskoleområdet har klagenævnet i 2025 valgt at belyse følgende emner nærmere:

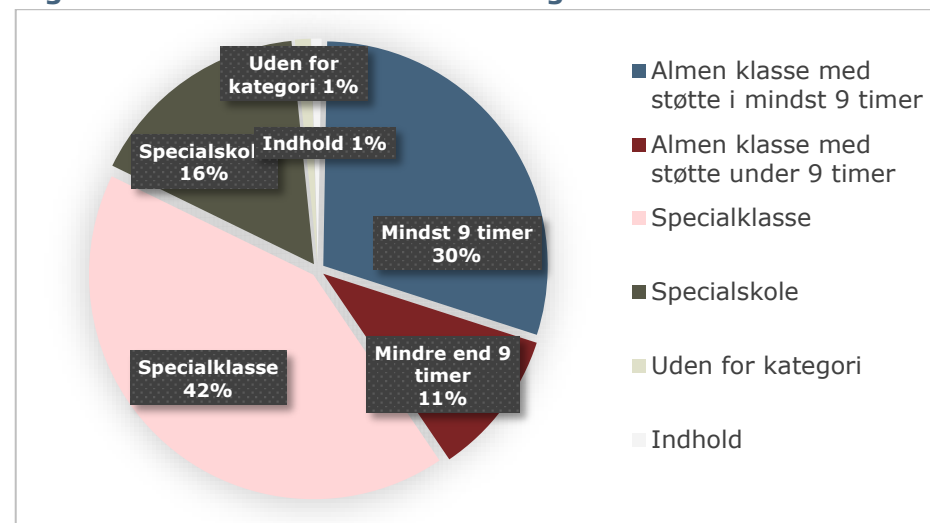
- [Kommunernes visitering](#)
- [Sager om skolestart](#)
- [Nedsat undervisningstid og børn med højt fravær, eller som ikke kommer i skole](#)
- [Hjemvisninger](#)

Kommunernes visitering

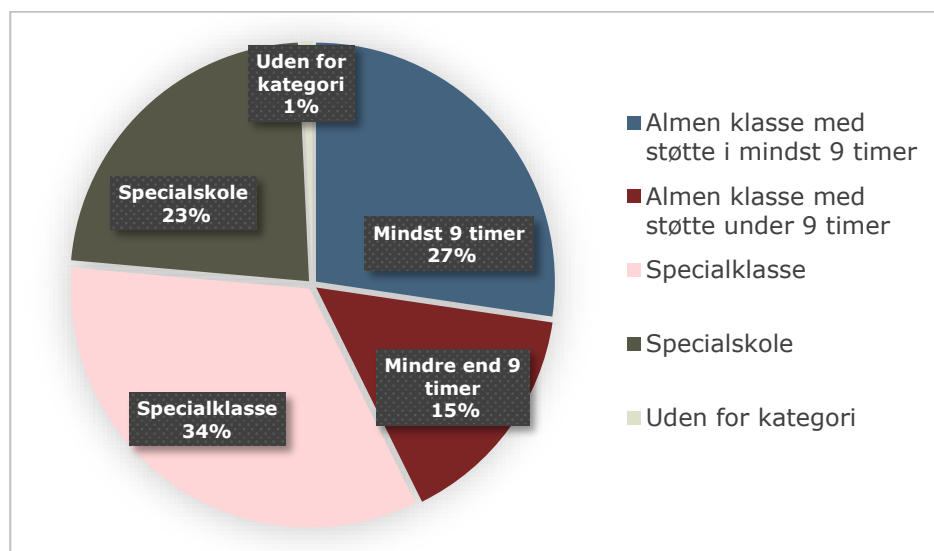
Klagenævnet registrerer det undervisningstilbud, kommunen eller skolen har visiteret barnet til og truffet afgørelse om.

I de 266 realitetsbehandlede folkeskolesager, klagenævnet har afgjort i 2025, fordeler kommunernes visitering sig som vist i figur 5.1.

Figur 5.1 kommunernes visitering i 2025

I 2024 så fordelingen ud som vist på næste side i figur 5.2.

Figur 5.2 kommunernes visitering i 2024

I 2025 ligger andelen af sager, hvor kommunen har givet afslag på specialundervisning (mindre end 9 timer) og vurderet, at elevens undervisningsbehov kan tilgodeses inden for rammerne af den almene undervisning, på 11 procent. Dette er et fald sammenlignet med 2024, hvor kommunerne i 15 procent af sagerne havde truffet afgørelse om, at eleven ikke skal tilbydes specialundervisning og kan indgå i den almindelige undervisning med støtte i mindre end 9 klokketimer ugentligt.

I 2023 traf kommunerne til sammenligning afgørelse om, at eleven kunne indgå i en almindelig klasse uden tildeling af specialundervisning i mindst 9 timer om ugen i 19 procent af sagerne, og i 2022 gjorde det sig gældende i 28 procent af sagerne.

Antallet af klagesager, hvor kommunen har tildelt eleven specialundervisning i form af støtte i mindst 9 klokketimer ugentligt i den almene klasse, er lidt højere end sidste år. I 2025 er der visiteret til specialundervisning i en almenklasse i 30 procent af klagesagerne, mens det i 2024 gjorde sig gældende i 27 procent af sagerne. I 2023 og 2022 udgjorde visitering til specialundervisning i mindst 9 timer om ugen i en almenklasse henholdsvis 19 og 15 procent af sagerne.

Andelen af sager, hvor afgørelserne handler om kommunernes visitation til specialklasse ligger i 2025 på 42 procent. Det er en stigning i forhold til 2024, hvor kommunerne visiterede til specialklasse i 34 procent af sagerne. Andelen af klagesager, hvor kommunen har visiteret til specialklasse, er dermed tilbage på samme niveau som i 2020, hvor det gjorde sig gældende i 41 procent af folkeskolesagerne. I 2019 var det 42 procent og i 2018 44 procent af sagerne.

I 2025 ligger andelen af sager, hvor kommunerne har visiteret til specialskole, på 16 procent. Det er et fald sammenlignet med de seneste år. I 2024 udgjorde det 23 procent af sagerne, og i 2023 og 2022 var det 25 procent af sagerne.

I nogle af de sager klagenævnet modtager, har kommunen visiteret eleven til specialundervisning i et behandlings- og specialundervisningstilbud. Klagenævnet registrerer disse sager som visitation til specialskole. Det betyder, at nogle af de sager, hvor kommunerne har visiteret til specialskole i figur 5.1 og 5.2 også kan være sager, hvor kommunen har visiteret eleven til et behandlings- og specialundervisningstilbud.

Klagenævnet har ikke kompetence til at tage stilling til, om eleven har behov for støttende indsatser efter barnets lov,

men det er en forudsætning for visitation til et behandlings- og specialundervisningstilbud, at kommunen træffer afgørelse efter både barnets lov og folkeskoleloven. Klagenævnet har i [K-meddelelse nr. 38](#) skrevet om dette.

Sagerne under "uden for kategori" kan fx være sager, hvor kommunen har tilbudt eleven et undervisningstilbud i ungdomsskoleregi⁷, og hvor forældrene har ønsket et specialundervisningstilbud i folkeskolen.

Sagerne i kategorien "indhold" kan være sager, hvor der er givet anden specialpædagogisk bistand, fx personlig assistance til at hjælpe eleven til at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med sin skolegang.

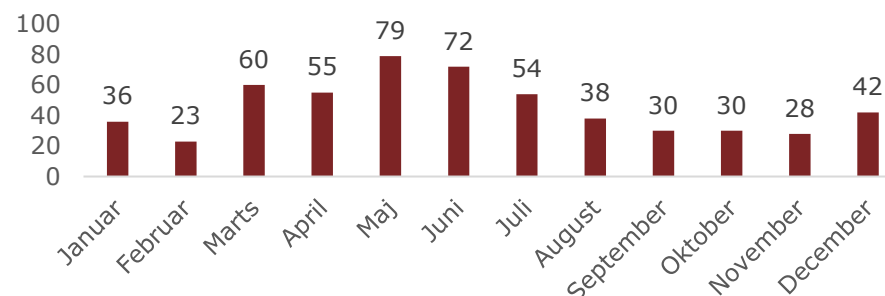
Klagenævnet kan tage stilling til klager om anden specialpædagogisk bistand, hvis eleven samtidig er visiteret til et specialundervisningstilbud.

Se [K-meddelelse nr. 8](#) om klagenævnets kompetence i forhold til sager om anden specialpædagogisk bistand.

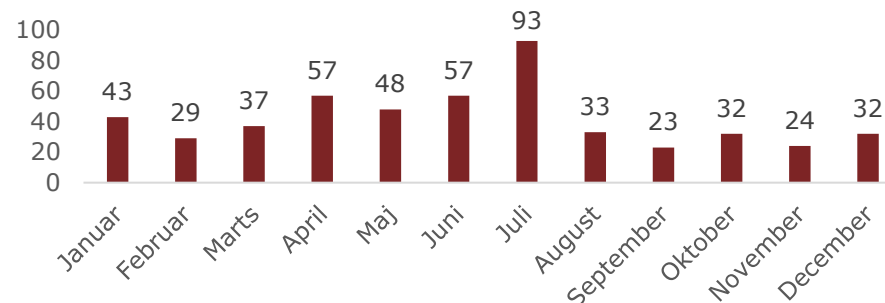
I lighed med tendensen de seneste år har klagenævnet også i 2025 modtaget mange sager tæt på eller i skolernes sommerferie.

⁷ Ungdomsskolen er et alternativ til folkeskolen. Ungdomsskolen kan ikke udgøre et specialundervisningstilbud efter folkeskolelovens regler om specialundervisning.

Figur 5.3 fordeling af klager modtaget i 2025

Figur 5.4 fordelingen af klager modtaget i 2024

Af figur 5.3 fremgår det, at klagenævnet i 2025 modtog 72 sager i juni måned og 54 sager i juli. Af figur 5.4 fremgår det, at klagenævnet i 2024 modtog 57 sager i juni og 93 sager i juli. Fra maj til juli 2025 modtog klagenævnet sammenlagt 205 sager. I 2024 modtog klagenævnet 198 sager i samme periode. Tendensen til flere modtagne sager tæt på eller i sommerferien ses tilbage til 2019, hvor klagenævnet modtog

66 klagesager i juli måned mod kun 36 klager året før i juli 2018.

Den sene visitering til undervisningstilbud betyder, at klager over kommunernes afgørelser først bliver behandlet i klagenævnet i det nye skoleår⁸. Forældre og elever får altså først en afgørelse fra klagenævnet, når det nye skoleår er gået i gang. For børn, der skal starte i skole, kan det betyde, at de når at starte op i kommunens visiterede undervisningstilbud, inden klagenævnet har behandlet sagen med risiko for et skoleskift kort efter opstarten.

Klagenævnet opfordrer til, at kommunerne er opmærksomme på at få skrevet i afgørelserne, hvornår de gælder fra og hvilket skoleår, der er tale om.

Sager om skolestart

Klagenævnet har i 2025 behandlet ca. samme antal klager over afgørelser om specialundervisning på folkeskoleområdet som i 2024. Der er tale om en stigning i forhold til de foregående år. Se mere om klagesager i 2025 i [kapitel 4](#).

Tendensen gør sig også gældende for afgørelser om specialundervisningstilbud til børn, der skal starte i skole.

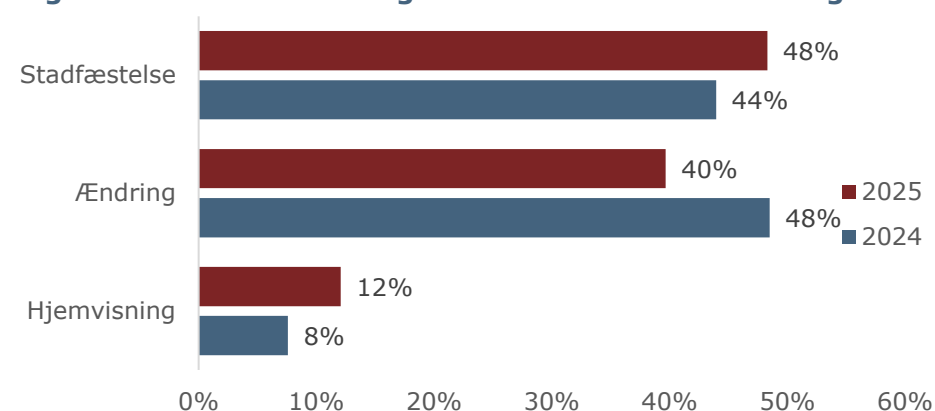
⁸ Efter folkeskoleloven skal der ske løbende visitation på grundlag af elevens behov.

Tabel 5.1 Antallet af skolestartersager fordelt på sagsudfald i 2022-2025

Antal sager	2022	2023	2024	2025
Hjemvisning	1	3	5	7
Stadfæstelse	23	20	29	28
Ændring	12	20	32	23
I alt	36	43	66	58

Tabel 5.1 viser, at klagenævnet i 2025 har behandlet 58 klagesager om specialundervisning til børn, der skal starte i skole. Det er en lille fald i forhold til 2024, hvor klagenævnet behandlede 66 tilsvarende sager. Antallet af klagesager om børn, der skal starte i skole, er dog fortsat højt sammenlignet med tidligere år. I 2023 og 2022 behandlede klagenævnet til sammenligning henholdsvis 43 og 36 sager om skolestart.

Figur 5.5 udfaldet af sager om skolestart i 2025 og 2024

Klagenævnet har i 2025 været enig med kommunernes afgørelser om specialundervisning til skolestartere i 48 procent

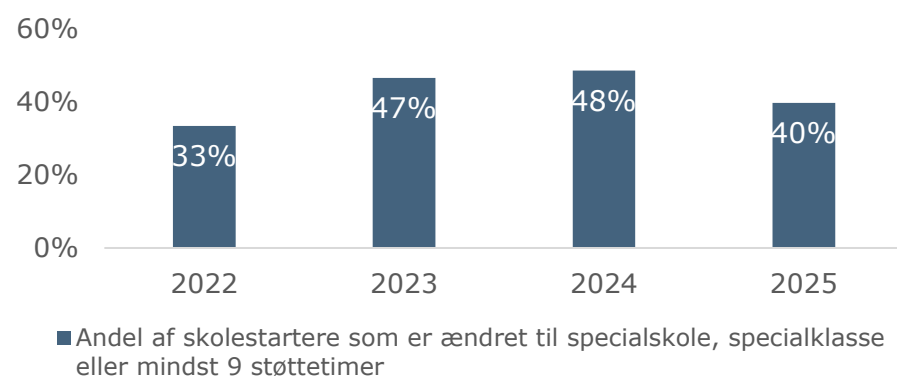
af sagerne, svarende til 28 sager. Det er en lille stigning i forhold til 2024, hvor det var 44 procent.

Klagenævnet har ændret 23 af kommunernes afgørelser om specialundervisningstilbud til børn, der skal starte i skole, svarende til 40 procent. Det er et fald i forhold til 2024, hvor klagenævnet ændrede 32 sager, svarende til 48 procent.

Til sammenligning ændrede klagenævnet 12 sager i 2022, svarende til 33 procent af sagerne og var enig i 23 sager, svarende til 64 procent.

Figur 5.6 nedenfor viser den procentvise udvikling i sager om skolestartere, hvor klagenævnet har ændret kommunens afgørelse om specialundervisningstilbud.

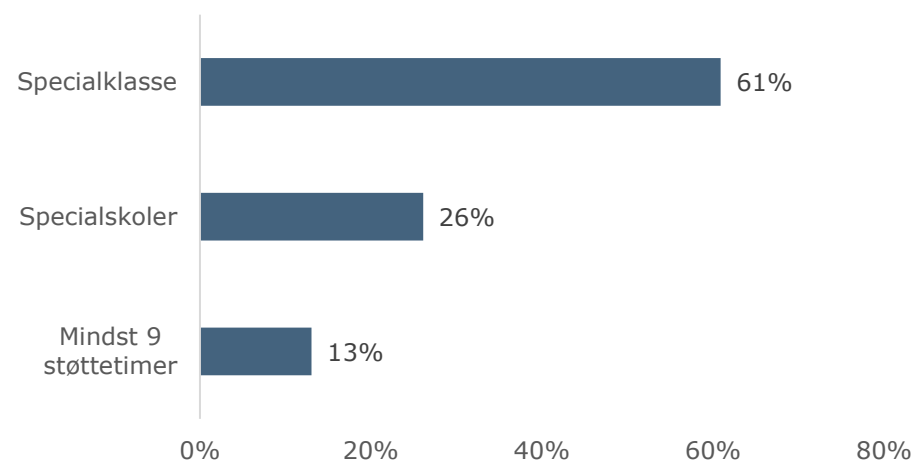
Figur 5.6 ændringsprocent for skolestartersager i 2022-2025

Figur 5.7 viser det procentvise udfald af de 23 klagesager om specialundervisningstilbud til skolestartere, klagenævnet har

ændret i 2025. Figuren viser, at klagenævnet i over halvdelen af sagerne har vurderet, at eleven har behov for et undervisningstilbud i en specialklasse. I ca. en fjerdedel af sagerne har klagenævnet vurderet, at eleven har behov for et specialskoletilbud.

Figur 5.7 udfaldet af ændrede skolestartersager i 2025

Se eksempel 1 om en sag vedrørende skolestart på næste side.

Eksempel 1

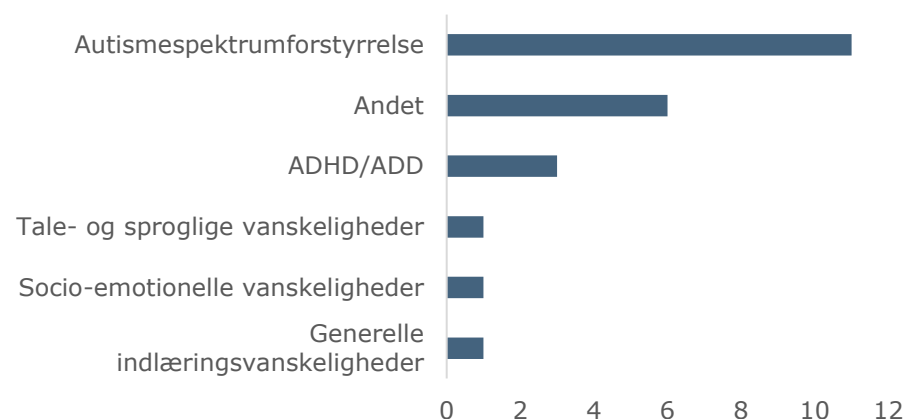
Et førskolebarn blev beskrevet normalt begavet, men fremstod samtidig rigid og ufleksibel i forhold til at deltage i aktiviteter i børnehaven samt med udfordringer i forhold til at indgå i socialt samspil og leg med andre børn. Barnet fremstod ofte kravundgående i børnehaven og havde svært ved at følge dagens gang. Ved uenighed kunne barnet reagere ved at trække sig fra fællesskabet eller med voldsomme vredesudbrud, hvor det kunne være svært at trøste og hjælpe barnet videre. Barnet fremstod endvidere følsom overfor indtryk og sås tydeligt udtrættet i løbet af børnehavedagen.

Barnet havde gået i en almindelig børnehave, men i en lille gruppe, der havde et hus for sig selv. Selvom børnehaven under vejledning fra Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) havde forsøgt at tilrettelægge hverdagen med tilpassede rammer og tæt støtte, og barnet havde haft korte dage og en ugentlig fridag for at undgå udtrætning og overbelastning, havde barnets trivsel og fremmøde været udfordret de sidste to år. Der blev i vinteren 2024/2025 beskrevet en kort periode med forbedret trivsel, men i slutningen af børnehavetiden forværredes barnets trivsel igen, og barnet endte med at blive sygemeldt. Barnet blev kort før sin skolestart udredt med diagnoserne infantil autisme, ADHD, non-organisk søvnløshed samt tilpasningsreaktion, anden (kravundgående). Psykiatrien vurderede barnet med et alvorligt nedsat socialt funktionsniveau på de fleste områder.

Kommunen visiterede barnet til en almen klasse med specialundervisning i mindst 9 timer om ugen. Kommunen lagde ved afgørelsen vægt på, at barnet var normalt begavet, samt at barnet i en periode var set med bedre trivsel og fremmøde i børnehaven som følge af indsatserne.

Klagenævnet vurderede, at barnets undervisningsbehov ikke kunne imødekommes med specialundervisning i mindst 9 timer om ugen i en almenklasse. Det var nævnets vurdering, at det ikke i tilstrækkelig grad ville være muligt at tilgodese barnets behov for struktur, forudsigelighed, afskærmning og ro i løbet af skoledagen i en almenklasse på en folkeskole, heller ikke med tildeling af specialundervisning i mindst 9 timer om ugen. Klagenævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at barnet igennem lang tid havde fremstået med et lavt socialt funktionsniveau og en overbelastnings- og fraværsproblematik i sin børnehave til trods for relevante indsatser og tiltag. Klagenævnet vurderede, at eleven ved skolestart havde behov for at indgå i et mindre og roligt specialklassetilbud målrettet normalt begavede elever med autismespektrumforstyrrelser, hvor der var de nødvendige fysiske rammer og kompetencer til at imødekomme barnets vanskeligheder og behov for at undgå overbelastning.

Figur 5.8 elevens primære vanskelighed i de ændrede skolestartersager i 2025

Det fremgår af figur 5.8, at eleverne i 11 af de 23 ændrede afgørelser om specialundervisningstilbud til skolestartere har haft en diagnose inden for autismespektret.

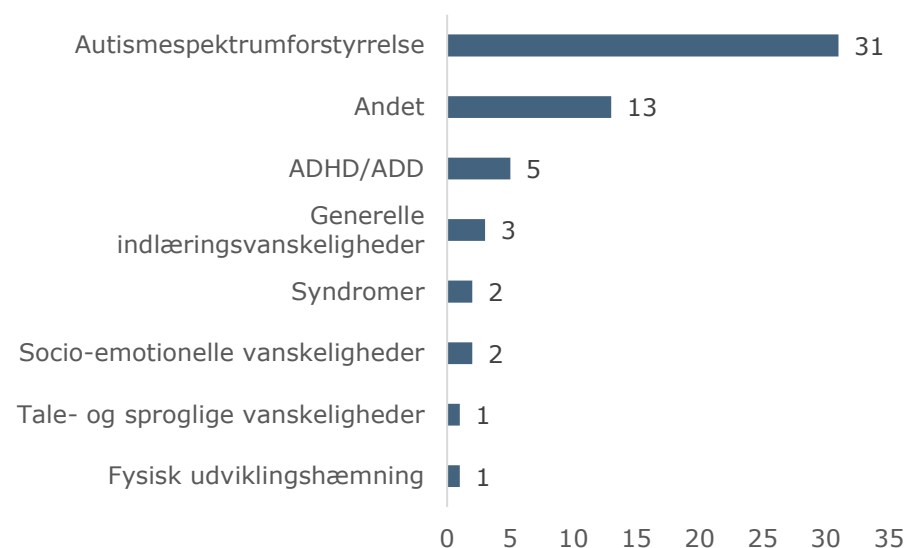
I de resterende 12 sager er børnenes udfordringer spredt ud mellem forskellige vanskeligheder. Kategorien "andet" indeholder bl.a. sager, hvor der er usikkerhed om, hvad barnets vanskeligheder består i, eller hvor barnets vanskeligheder ikke dækkende kan beskrives ud for de tilgængelige registreringskategorier. Den forholdsmæssigt høje registrering i kategorien "andet" kan i relation til børn, der skal starte i skole, bl.a. forklares med, at mange skolestartere ikke er udredt sammenlignet med elever på højere klassetrin.

Klagenævnet har i 2025 ændret seks afgørelser om specialundervisningstilbud til skolestartere, som er registeret under kategorien "andet".

Diagnoser har ikke i sig selv betydning for vurderingen af en elevs undervisningsbehov og eventuel henvisning til et specialundervisningstilbud.

Vurderingen af en elevs undervisningsbehov foretages med udgangspunkt i de vanskeligheder, ressourcer og behov, som eleven er beskrevet med i forhold til at indgå i undervisningen på tværs af dokumenter i sagen, herunder særligt beskrivelser og vurderinger fra Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR).

Figur 5.9 elevens primære vanskelighed i alle skolestartersager i 2025

Nedsat undervisningstid og børn med højt fravær, eller som ikke er i skole

Elever med nedsat undervisningstid

Klagenævnet har i en årrække set en del sager, hvor elever grundet manglende trivsel får nedsat deres undervisningstid og ikke følger den fulde undervisning for klassetrinnet. Denne tendens gør sig fortsat gældende i 2025.

I disse sager ses det ofte, at barnet opleves overstimuleret og belastet af at gå i skole på fuld tid. Nedsættelsen af undervisningstiden sker ofte på forældrenes initiativ, men kan også ske på skolens foranledning, eller fordi skole og forældre er blevet enige om at nedsætte undervisningstiden. I nogle sager har eleven faste afkortede skoledag, og i andre sager ses det, at eleven har en eller flere faste fridage i løbet af ugen for at have overskud til at deltage i den resterende undervisning.

For elever, der modtager specialundervisning (elever som får støtte i mindst 9 timer ugentligt, går i specialklasse eller går på specialskole), er det muligt at gøre undtagelse fra undervisningstidens samlede længde efter bekendtgørelse om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Se regelboksen for bestemmelsens ordlyd.

Nedsættelse af undervisningstiden

§

Specialundervisningsbekendtgørelsen (BEK nr. 693 af 20. juni 2014)

§ 12, stk. 3. Undervisningstiden kan med forældrenes tilslutning nedsættes, hvis elevens helbred ifølge lægeerklæring ikke tillader gennemførelse af fuld undervisning.

Klagenævnet ser eksempler på nedsættelse af undervisningstiden og fritagelse for fag både for elever, der ikke modtager specialundervisning, og for elever, der modtager specialundervisning.

Det er kun elever, der modtager specialundervisning, der efter betingelserne i specialundervisningsbekendtgørelsens §§ 12 og 13 kan få nedsat undervisningstiden og fritages for fag.

I 2025 har der i 72 af de 266 realitetsbehandlede klagesager på folkeskoleområdet været en elev, som har fået nedsat sin undervisningstid, svarende til 27 procent af folkeskolesagerne. Det er en lille stigning i forhold til 2024, hvor det gjorde sig gældende i 23 procent af sagerne. I 2023 og 2022 gjorde det sig gældende i henholdsvis 26 og 24 procent af folkeskolesagerne.

Inden for de seneste år har andelen af klagesager, hvor elever har nedsat undervisningstid således svinget mellem 23 og 27 procent af sagerne.

I klagenævnets registrering af sager, hvor der ses nedsat undervisningstid, er der ikke skelnet mellem elever, der ikke modtager specialundervisning, og elever, der modtager specialundervisning.

Klagenævnet ser i sager med nedsat undervisningstid eksempler på, at undervisningstiden nedsættes, eller at eleven fritages for undervisning i fag i stedet for, at kommunen eller skolen tilbyder eleven relevant støtte i undervisningen og uden at tilbyde anden undervisning i de timer, hvor eleven fritages for fag.

I nogle sager ses det endvidere, at elevens timetal nedsættes over en længere periode, uden at der er taget stilling til, om specialundervisning vil kunne afhjælpe elevens vanskeligheder og øge elevens deltagelsesmuligheder i undervisningen.

En skole kan ikke vælge at nedsætte undervisningstiden for en elev eller fritage en elev for undervisning i fag i stedet for at tilbyde eleven relevant støtte i undervisningen, herunder specialpædagogisk bistand.

En nedsættelse af undervisningstiden over en længere periode kan derfor ikke træde i stedet for visitation af eleven til et relevant specialundervisningstilbud.

Læs mere om nedsættelse af undervisningstiden og fritagelse for fag i [K-meddelelse nr. 41](#).

Hvis en elevs timetal har været nedsat over en længere periode, kan nævnet i afgørelsen bemærke, at der må laves en plan for, hvordan elevens timetal kan øges med henblik på, at eleven kommer op på fuldt timetal inden for en overskuelig fremtid.

Klagenævnet har i afgørelsen også mulighed for at bemærke, at Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) og skole må følge elevens trivsel og udvikling tæt, og at elevens undervisningsbehov må genvurderes, hvis det ikke lykkes at få eleven på fuldt timetal inden for en overskuelig fremtid uden overbelastningsreaktioner til følge.

Se eksempel 2 om en sag vedrørende nedsat undervisningstid og fritagelse for fag på næste side.

Eksempel 2

En elev i 7. klasse havde vanskeligheder i forhold til opmærksomhed, koncentration og regulering af følelser og adfærd. Eleven blev beskrevet lydfølsom, let afledelig, motorisk urolig og med udfordringer i socialt samspil og fremstod hurtigt overstimuleret og udtrættet i skolekonteksten. Eleven var vanskelig at motivere til faglig deltagelse, og det lykkedes stort set kun, når eleven var uden for klassen med en-til-en voksenstøtte. Eleven indgik kun i få interaktioner med andre elever og holdt sig ofte for sig selv i pauserne.

Eleven var igennem en årrække oplevet med stigende udfordringer med at indgå i undervisningen i takt med, at både de faglige og sociale krav steg, og eleven fremstod tiltagende afvisende og frustreret og sås med udadreagerende adfærd og tilbagetrækning samt med stigende skolefravær. Eleven blev udredt i psykiatrien med diagnoserne ADHD, non-organisk søvnforstyrrelse samt tilpasningsreaktion med adfærdssymptomer og emotionelle symptomer. Psykiatrien og Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) vurderede, at elevens overbelastning var opstået på baggrund af ikke at være blevet mødt tilstrækkeligt i forhold til sine vanskeligheder og behov.

Skolen havde igennem flere skoleår forsøgt at imødekomme elevens behov ved at iværksætte tiltag og indsatser med henblik på at skabe øget trivsel og deltagelse og udvikling. Der var herunder arbejdet med forberedelse, pauser, fritagelse for fag samt nedsat undervisningstid. I det seneste skoleår var undervisningstiden løbende blevet nedjusteret med henblik på at reducere elevens overbelastning, og skolen havde herudover givet eleven op til 15 timers støtte om ugen. I slutningen af skoleåret sås eleven til trods for indsatserne kun med en håndfuld skemalagte timer om ugen og med højt fravær.

Kommunen havde visiteret eleven til fortsat skolegang i klassen med tildeling af specialundervisning i mindst 9 timer om ugen, hvor der skulle arbejdes videre med at tilrettelægge en skoledag, der kunne tage højde for elevens specialpædagogiske behov med fokus på øget motivation for skolegang og fast fremmøde i skolen hver dag.

Klagenævnet ændrede kommunens afgørelse. Klagenævnet vurderede, at eleven igennem en lang periode havde været på overarbejde i sin almenklasse, og at eleven til trods for tiltag og støtte var kommet i stigende mistrivsel med symptomer på overbelastning samt højt fravær til følge. Klagenævnet vurderede, at eleven havde behov for et specialklassetilbud med høj grad af struktur og forudsigelighed, mulighed for pauser og afskærmning samt tæt støtte, hvor eleven ville kunne indgå på fuld tid uden risiko for overbelastning.

Børn med højt fravær, eller som ikke er i skole

I 2025 har klagenævnet i lighed med tidligere år behandlet en del sager, hvor barnet gennem længere tid ikke har været i skole, og nogle gange fortsat ikke er i skole, mens sagen behandles i klagenævnet.

Klagenævnet ser generelt, at det er et gennemgående problem for børn med højt eller fuldt skolefravær gennem en længere periode, at deres faglige udvikling ikke følger de jævnaldrendes til trods for, at børnene har kognitive forudsætninger for at indlære alderssvarende. Selv om der er iværksat sygeundervisning i hjemmet, er omfanget af denne, og barnets overskud til faglig fordybelse ofte så nedsat, at barnet kommer flere år bagud i forhold til det faglige niveau på klassetrinnet.

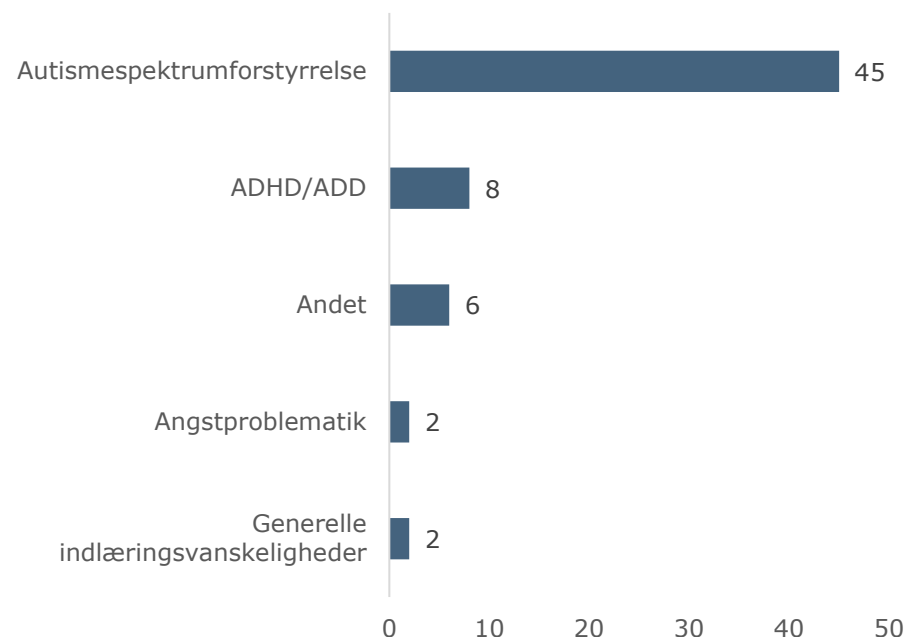
Der er i de foregående år observeret en stigning i andelen af klagesager, hvor barnet ikke er i skole. Denne tendens gør sig fortsat gældende. I 2025 har klagenævnet behandlet 68 sager, hvor barnet ikke var i skole, svarende til næsten 26 procent af sagerne. Det er en stigning sammenlignet med 2024, hvor klagenævnet behandlede 57 folkeskolesager, hvor barnet ikke var i skole, svarende til 21 procent af sagerne. I 2023 gjorde det sig gældende i 46 af de behandlede klagesager, hvilket ligeledes svarede til 21 procent af sagerne. I 2022 behandlede klagenævnet 41 folkeskolesager med børn, der ikke var i skole, svarende til 18 procent, og i 2021 gjorde det sig gældende i 23 sager, svarende til 16 procent af sagerne.

Selvom der tages forbehold for det stigende antal af behandlede klagesager på folkeskoleområdet fra 2021 til 2025, ses der således stadig en større andel af sager med børn, der

gennem længere tid ikke har været i skole, svarende til en stigning på 10 procentpoint i perioden.

Der har igen i 2025 været en overrepræsentation af elever med en diagnose inden for autismespektret, som ikke har været i skole under sagsbehandlingen i klagenævnet. Det har gjort sig gældende i 45 af de 68 behandlede sager, svarende til 66 procent af sagerne om børn, der ikke er i skole.

Figur 5.10 ikke i skole og primære vanskelighed

I de fleste af sagerne har eleven haft et stigende fravær gennem en længere periode forinden det fulde skolefravær, og i flere af sagerne har eleven fået nedsat sin undervisningstid i en længere periode forud for, at eleven helt er holdt op med at

komme i skole. I nogle sager ses det, at eleven gennem flere år ikke har kunnet følge den fulde undervisning for klassetrinnet. I andre sager ses børn, der helt er holdt op med at komme i skole og har været hjemme i mere end et år.

I flere af sagerne med børn, der har højt fravær eller er endt med ikke at komme i skole, ser klagenævnet, at der i skolen har været særlig opmærksomhed på at tilrettelægge undervisning og særlige indsatser for at tilgodese den enkelte elevs vanskeligheder og behov i løbet af skoledagen. Ofte arbejdes der ud fra individuelle mål for den enkelte elev med brug af udvidet elevplan eller handleplaner og løbende evaluering.

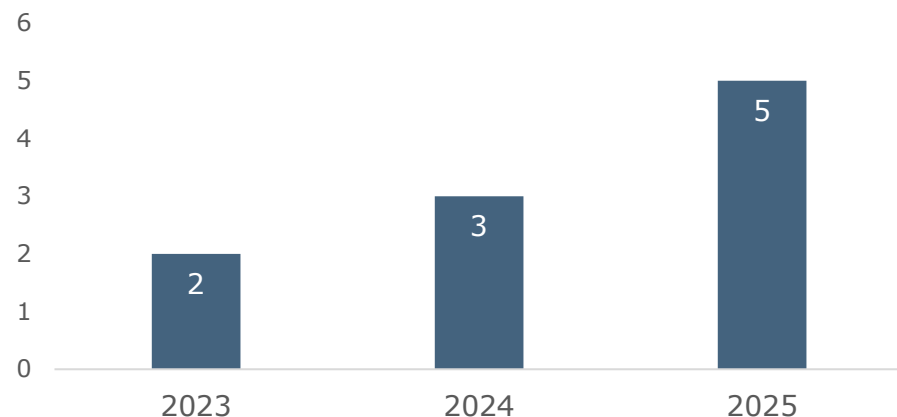
I nogle af de sager, klagenævnet modtager, ses det, at eleven profiterer af de iværksatte tiltag, og der beskrives øget trivsel og udvikling samt øgning af de timer, barnet kommer i skole. I andre sager ses det, at de iværksatte tiltag ikke i tilstrækkelig grad har ført til trivsel, udvikling og stabil skolegang.

I flere af de sager, hvor skolens iværksatte tiltag ikke i tilstrækkelig grad har ført til trivsel, udvikling og stabil skolegang, ser klagenævnet, at der kan være gået lang tid fra en elev observeres i mistrivsel og med eventuelt begyndende skolefraværsproblematikker, til der bliver iværksat indsatser for barnet i undervisningstilbuddet. Der kan i nogle af sagerne også ses få iværksatte tiltag, eller tiltag som mangler kvalificering i forhold til elevens vanskeligheder og behov eksempelvis gennem inddragelse af Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR). Herudover kan der i nogle sager ses utilstrækkelig opfølgning, evaluering og justering af de iværksatte tiltag.

Ved længere perioder uden tilstrækkelige indsatser ses det, at en elevs mistrivsel kan eskalere i en grad, så det kan være svært at tilgodese elevens undervisningsbehov i det visiterede tilbud, også selvom der sidenhen iværksættes relevante tiltag. I nogle tilfælde er barnet måske helt stoppet med at komme i skole og ses i mistrivsel og med et meget lavt funktionsniveau. De tiltag, der kan iværksættes inden for rammen af undervisningstilbuddet, er derfor ikke længere tilstrækkelige til at bringe barnet tilbage i trivsel og udvikling og kan ikke understøtte en stabil skolegang.

Klagenævnet har i 2025 ændret flere kommunale afgørelser om specialundervisningstilbud til elever, der beskrives i omfattende mistrivsel og med højt eller fuldt skolefravær, hvor der samtidig kan observeres længerevarende processer i forhold til at få iværksat indsatser, eller hvor indsatserne henset til barnets vanskeligheder og behov ikke har været tilstrækkelige.

I nogle få tilfælde har klagenævnet vurderet, at en elevs mistrivsel har været så bekymrende, at nævnet har ændret elevens undervisningstilbud fra en almen klasse til et specialundervisningstilbud i form af en specialskole med rammer, ressourcer og kompetencer til at tilgodese elevens aktuelle, omfattende undervisningsbehov.

Figur 5.11 ændring fra almenklasse til specialskole

Det fremgår af figur 5.11, at klagenævnet i 2025 har ændret fem afgørelser om undervisning i en almen klasse, henholdsvis med eller uden tildeling af specialundervisning i mindst 9 timer om ugen, til et specialskoletilbud.

Det er en lille stigning i forhold til 2024, hvor klagenævnet ændrede tre afgørelser direkte fra almenklasse til specialskole. I 2023 gjorde det sig gældende for to sager og i 2022 i en enkelt sag.

Ændringer af kommunernes afgørelser om specialundervisning skal ikke altid tages som et udtryk for, at kommunens afgørelse var forkert på tidspunktet for afgørelsen.

Der kan, mens sagen behandles i klagenævnet, være kommet nye oplysninger i sagen, som giver et andet billede af elevens aktuelle vanskeligheder og behov, og som derfor kan føre til, at afgørelsen ændres.

Se eksempel 3 om en sag vedrørende ændring fra almenklasse til specialskole på næste side.

Eksempel 3

En elev i 5. klasse blev beskrevet med en sammensat og kompleks problematik og et meget lavt funktionsniveau. Eleven var normalt begavet, men udredt med ADHD og fremstod med nedsat opmærksomhedsstyring, impulsivitet samt med betydelige udfordringer i forhold til emotionel regulering. Eleven blev let påvirket af stemninger og havde tendens til ængstelighed.

Eleven havde siden skolestart gået i en almenklasse, men blev i løbet af 2.-3. klasse set i tiltagende mistrivsel og med stigende skolefravær. I 3. klasse stoppede eleven helt med at komme i skole og havde ikke været der siden. Psykiatrien beskrev, at eleven havde udviklet belastningssymptomer af depressiv karakter med øget ængstelighed og skolevægring til følge, fordi eleven ikke var blevet støttet tilstrækkeligt i forhold til sine vanskeligheder og behov. Eleven fik diagnosen depressiv enkeltepisode af moderat grad.

Elevens mistrivsel tiltog gennem den lange periode med skolefravær. Skolen tilrettelagde en særlig indsats ud fra anbefalingerne i den pædagogisk-psykologiske vurdering (PPV) med henblik på at få eleven tilbage i skole, men uden held. Eleven udviklede en spiseforstyrrelse i tillæg til sine øvrige vanskeligheder og blev vurderet underernæret. Eleven fremstod bleg og træt og opholdt sig størstedelen af tiden på sit værelse. Psykiatrien beskrev, at eleven befandt sig i en fastlåst situation med manglende bedring i sin tilstand.

Kommunen visiterede eleven til specialundervisning i mindst 9 timer om ugen i en almenklasse. Kommunen lagde vægt på, at eleven havde været normalfungerende både fagligt og socialt frem til skolefraværet i 3. klasse, og at der i forbindelse med opstarten ville være mulighed for brobygning til et lille hold, hvorfra der over tid kunne arbejdes med inklusion i stamklassen.

Klagenævnet ændrede kommunens afgørelse. Det var klagenævnets vurdering, at eleven fremstod med så lavt et funktionsniveau, at eleven skulle visiteres til et specialskoletilbud, hvor der kunne tilrettelægges en specialiseret indsats med udgangspunkt i elevens sammensatte og komplekse problematik. Klagenævnet lagde vægt på, at skolen igennem en længere periode havde iværksat flere indsatser med henblik på at få eleven startet op i klassen igen, men uden den ønskede effekt. Herudover lagde klagenævnet vægt på, at eleven under sagens behandling havde udviklet yderlige psykopatologi og sås med et fortsat nedadgående funktionsniveau samt med et massivt støttebehov.

Klagenævnet vejledte desuden kommunen om muligheden for at inddrage den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) grundet elevens komplekse og sammensatte problematik og den fastlåste situation.

I lighed med tidligere år har klagenævnet modtaget forskellige typer af sager med børn, der ikke er i skole.

Der er hvert år en del sager, hvor der er enighed mellem skole og forældre om, at barnet ikke er i trivsel og udvikling i skolen, men hvor der er uenighed om, hvorvidt barnet er i det rette undervisningstilbud. Til trods for elevens manglende trivsel og udvikling kan kommunen træffe afgørelse om at revisitere til samme undervisningstilbud med den begrundelse, at mulighederne for inklusion i undervisningstilbuddet ikke er udtømte.

Flere af sagerne er kendetegnet ved uenighed om elevens udvikling og trivsel i skoletilbuddet. I disse sager har skolen ofte oplevet en elev, som har deltaget og fremstået relativt opfaldende i undervisningen, når eleven er mødt op i skole, hvorfor kommunen vurderer, at barnets undervisningsbehov kan imødekommes i tilbuddet. Forældrene har derimod oplevet, at barnet holder sammen på sig selv i skolen og reagerer hjemme med f.eks. lav frustrationstærskel, udmattelse eller ængstelighed. Når sagen modtages i klagenævnet, har en sådan forskellighed i oplevelse af barnets trivsel og undervisningsbehov som oftest stået på igennem en længere periode, og barnet kommer næsten ikke eller slet ikke i skole.

Klagenævnet modtager hvert år ligeledes en del sager med børn, der næsten ikke eller slet ikke kommer i skole, hvor der er enighed mellem forældre og skole/kommune om, at barnet skal visiteres til et mere vidtgående specialundervisningstilbud, men uenighed om hvorvidt kommunens tilbud er det rette.

Nævnet påpeger i sager med børn, der ikke er i skole, vigtigheden af, at eleven snarest får hjælp til at genoptage sin skolegang, og at den nuværende skole eller det nye undervisningstilbud i samarbejde med PPR, familien og eventuelt eleven lægger en plan for opstart og indkøring.

Ligeledes bemærker nævnet ofte også, at PPR og skole må følge elevens udvikling tæt, og hvis det ikke lykkes at få eleven tilbage på fuldt skema inden for overskuelig tid, må elevens undervisningsbehov genvurderes.

I sager, hvor et barn har nedsat undervisningstid, højt fravær eller slet ikke er i skole, er klagenævnet i behandlingen af sagerne afhængig af, at PPR har forholdt sig til barnets manglende skolegang og til barnets aktuelle undervisningsbehov, herunder hvilke specialpædagogiske tiltag, foranstaltninger og rammer, der er nødvendige for, at barnet kan genoptage sin skolegang.

I de tilfælde, hvor klagenævnet ud fra sagens oplysninger ikke kan få et tydeligt billede af barnets aktuelle vanskeligheder og undervisningsbehov, herunder hvad der ligger til grund for, at barnet ikke har en stabil skolegang på fuldt skema, kan klagenævnet være nødsaget til at hjemvise sagen til fornyet behandling i kommunen.

Hjemvisninger

Når forældre anmoder om specialundervisning til deres barn enten i form af støtte i mindst 9 timer ugentligt i almenklassen eller undervisning i en specialklasse eller på en specialskole, skal kommunen eller skolen træffe en afgørelse.

Kommunen eller skolen skal ligeledes træffe en afgørelse om fortsættelse, ændring eller ophør af et specialundervisningstilbud.

Inden kommunen eller skolen træffer afgørelse, skal den som forvaltningsmyndighed oplyse sagen tilstrækkeligt, herunder udarbejde en PPV. Se mere om undersøgelsesprincippet i [kapitel 9](#).

Hvis en kommune/skole har truffet afgørelse om specialundervisning på utilstrækkeligt grundlag, kan klagenævnet hjemvise sagen med henblik på yderligere oplysning og ny afgørelse i kommunen/skolen.

I 2025 har klagenævnet hjemvist 67 sager på folkeskoleområdet svarende til 25 procent af sagerne. Det er en stigning sammenlignet med de foregående år. I 2024 hjemviste klagenævnet 55 sager svarende til 21 procent af sagerne, og i både 2023 og 2022 hjemviste klagenævnet 43 sager, svarende til henholdsvis 20 procent og 19 procent af sagerne.

Ligesom i de tidligere år har det været kendetegnende for næsten alle disse sager, at der enten ikke har været udarbejdet en pædagogisk-psykologisk vurdering (PPV),

PPV'en har været meget mangelfuld, eller den har været flere år gammel. Klagenævnet har derfor vurderet, at kommunen ikke har haft tilstrækkeligt grundlag for at vurdere elevens aktuelle undervisningsbehov og træffe afgørelse om et undervisningstilbud til eleven.

I 2025 er der herudover set eksempler på klagesager, hvor der har foreligget for få oplysninger om kommunens visiterede undervisningstilbud.

Grundige og konkrete beskrivelser af undervisningstilbuddet er afgørende for, at forældrene ved, hvad deres barn er visiteret til.

Tilstrækkelige oplysninger om undervisningstilbuddet er ligeledes afgørende for, at klagenævnet har det nødvendige grundlag for at kunne vurdere, om elevens undervisningsbehov kan tilgodeses i det visiterede undervisningstilbud.

På [klagenævnets hjemmeside](#) ligger der en vejledning til, hvad en grundig og konkret beskrivelse af et undervisningstilbud kan indeholde af oplysninger.

Vejledningen er lavet som hjælp og inspiration til kommuner og skoleledere, når de skal beskrive deres undervisningstilbud.

Eksempler på årsager til hjemvisning

- Ved revisitation til samme eller lignende specialundervisningstilbud er den pædagogisk-psykologiske vurdering (PPV) ikke opdateret på trods af, at den foreliggende PPV er af ældre dato, og forældre og skole ser, at barnet ikke trives eller udvikler sig i det tilbud, der revisiteres til. Foreliggende PPV viser derfor ikke et aktuelt billede af eleven.
- Eleven har ikke formået at modtage undervisning i tilbuddet på fuldt skema gennem længere tid og kommer i nogle tilfælde slet ikke i skole længere. Kommunen revisiterer til samme tilbud, uden at det kan ses i sagen, at Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) har forholdt sig til barnets manglende skolegang samt barnets aktuelle vanskeligheder og undervisningsbehov.
- Eleven har modtaget specialundervisning i form af støtte i almenklassen gennem flere år. Kommunen træffer afgørelse om at fjerne støtten uden en saglig begrundelse og uden, at der er udarbejdet en opdateret PPV, der redegør for et ændret støttebehov.

Eksempler på årsager til hjemvisning

- Eleven er blevet udredt i psykiatrien og har fået en diagnose eller er blevet genudredt og har fået en ny diagnose. Ved revisitation foreligger der ikke en opdateret PPV, som tager højde for de nye og relevante oplysninger i sagen.
- Utilstrækkelige oplysninger om kommunens visiterede undervisningstilbud. Oplysningerne kan ikke danne grundlag for en fagligt begrundet vurdering af, om det visiterede undervisningstilbud kan imødekomme elevens vanskeligheder og undervisningsbehov.

Se eksempel 4 om en sag vedrørende hjemvisning på næste side.

Eksempel 4

En elev i 2. klasse, som blev beskrevet med autismspektrumforstyrrelse og ADD, havde siden skolestart gået i en specialklasse. Eleven var visiteret til specialklassen på baggrund af en pædagogisk-psykologisk vurdering (PPV) fra 2022, hvori elevens undervisningsbehov var blevet vurderet forud for skolestart.

Det fremgik af sagen, at eleven gennem de seneste to skoleår løbende havde fået nedsat sin undervisningstid mere og mere. Til trods for den markant nedsatte undervisningstid blev eleven beskrevet med et højt fravær.

Eleven havde igennem en længere periode fremstået med nedsat trivsel og med manglende lyst til at komme i skole. Skole og hjem beskrev til dels en forskellig oplevelse af elevens trivsel i tilbuddet. Skolen oplevede, at eleven var inde i en god udvikling til trods for den nedsatte undervisningstid. Forældrene oplevede, at eleven var i stand til at holde på sig selv i skolen, men fremstod overbelastet og med tydelige reaktioner i hjemmet efter endt skoledag.

Kommunen revisiterede eleven til specialklassetilbuddet med baggrund i, at specialklassen beskrev eleven med udvikling til trods for et mindre fremmøde end tidligere.

Klagenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling og afgørelse i kommunen. Klagenævnet vurderede, at kommunen ikke havde haft tilstrækkelige oplysninger om elevens aktuelle vanskeligheder og nærmere undervisningsbehov til at kunne foretage en tilstrækkelig fagligt begrundet vurdering af, om elevens undervisningsbehov kunne tilgodeses i det visiterede specialklassetilbud.

Den foreliggende PPV tog ikke højde for flere nye, relevante oplysninger i sagen, og Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) havde ikke forholdt sig til barnets langvarigt nedsatte undervisningstid, de forskellige oplevelser af barnets trivsel i tilbuddet samt barnets aktuelle vanskeligheder og undervisningsbehov.

Klagenævnet lagde herudover vægt på, at kommunens beskrivelse af specialklassetilbuddet ikke indeholdt tilstrækkelige oplysninger om det visiterede undervisningstilbud.

PPV'en har til formål at belyse elevens ressourcer og vanskeligheder med henblik på at yde skolen samt eleven og forældrene rådgivning om tilrettelæggelsen af og indholdet i en undervisning, der kan tilgodese elevens særlige behov og forudsætninger.

Baggrunden for kravet om en PPV er, at sagkyndige skal vurdere elevens behov for særlig støtte. PPV'en og forslag til foranstaltning giver således et sagligt og solidt grundlag for kommunen og skolelederen at træffe afgørelse ud fra i forhold til iværksættelse, fortsættelse, ændring eller ophør af specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Når en sag hjemvises pga. utilstrækkeligt oplysningsgrundlag, fx hvis en PPV er af ældre dato, betyder det, at sagen er afsluttet i klagenævnet, og at kommunen skal behandle sagen igen samt i forlængelse heraf træffe en ny afgørelse. Klagenævnet angiver i hjemvisningsafgørelsen, hvad kommunen skal gøre, inden den afgør sagen på ny.

Reglerne om henvisning til specialundervisning på baggrund af en pædagogisk-psykologisk vurdering (PPV) fremgår af folkeskoleloven og specialundervisningsbekendtgørelsen.

Folkeskoleloven (LBK nr. 1100 af 5. september 2025)

§

§ 12, stk. 2. Henvisning til specialundervisning, som ikke er af foreløbig karakter, sker efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene. Elevens synspunkter skal tillægges passende vægt under hensyntagen til elevens alder og modenhed.

Specialundervisningsbekendtgørelsen (BEK nr. 693 af 20. juni 2014)

§ 7, stk. 1. Skolens leder følger udviklingen hos elever, der modtager specialpædagogisk bistand. Der skal mindst én gang om året tages stilling til, om den specialpædagogiske bistand til den pågældende elev skal fortsætte, ændres eller ophøre.

§ 7, stk. 3. Beslutningerne efter stk. 1 og 2 træffes på grundlag af en pædagogisk-psykologisk vurdering og efter samråd med eleven og forældrene. Elevens synspunkter skal tillægges passende vægt under hensyntagen til elevens alder og modenhed.

PPV'en skal indeholde en aktuel og grundig beskrivelse af elevens ressourcer og vanskeligheder samt en beskrivelse af elevens særlige behov og udfordringer ved skolegang og undervisning.

PPV'en kan forholde sig til de foreliggende oplysninger fra det undervisende personale, forældre og personer med betydning for elevens og klassens faglige og sociale funktion samt inddrage faglige vurderinger og beskrivelser fra andre fagpersoner, eksempelvis psykiatri, fysioterapeut, logopæd, læsevejleder, så det sikres, at det samlede billede af elevens vanskeligheder og behov bliver beskrevet.

PPV'en bør beskrive de tiltag og indsatser, der har været iværksat i undervisningstilbuddet.

Endelig skal PPV'en komme med en vurdering af, om der bør iværksættes specialpædagogisk bistand, samt komme med forslag til formen, omfanget og indholdet af undervisningen, så elevens faglige, personlige og sociale udvikling og trivsel kan sikres fremadrettet.

Forældrene og eleven kan anmode om en PPV i de tilfælde, hvor de mener, at der bør iværksættes specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand⁹. Forældrene kan rette henvendelse til skolelederen, den kommunale skoleforvaltning eller til PPR. Hvis forældrene ønsker støtte i mindst 9 timer ugentligt eller henvisning til specialklasse/specialscole og i den forbindelse anmoder om en pædagogisk-psykologisk vurdering, skal kommunen udarbejde en sådan. Vurderingens omfang og indhold kan tilpasses den konkrete elevs behov og situation.

Se også [K-meddelelse nr. 37](#) om kravet om en PPV.

⁹ § 2, stk. 2 i specialundervisningsbekendtgørelsen (BEK nr. 693 af 20. juni 2024)

Inddragelse af barnet

Klagenævnet pointerer i afgørelser om hjemvisning vigtigheden af, at eleven bliver hørt i forbindelse med udarbejdelsen af en PPV.

Vurderingen af, hvordan barnet inddrages, skal altid bygge på en faglig vurdering af barnets alder, modenhed og aktuelle funktionsniveau.

Det følger af folkeskolelovens § 12, stk. 2, at barnet skal inddrages ved henvisning til specialundervisning.

Folkeskoleloven (LBK nr. 1100 af 5. september 2025)

§

§ 12, stk. 2. Henvisning til specialundervisning, som ikke er af foreløbig karakter, sker efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene. Elevens synspunkter skal tillægges passende vægt under hensyntagen til elevens alder og modenhed.

6. Klager og udvalgte emner på ungdomsområdet (STU)

Det er kommunen, der træffer afgørelse om tilbud om en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU). Kommunens afgørelse om afslag på en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse, afslag på et specifikt uddannelsessted eller om indholdet af den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse kan indbringes for klagenævnet.

STU-lovens formål er, at unge med særlige behov, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, selv om den unge modtager specialundervisning eller anden specialpædagogisk støtte, får en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse, hvor den unge opnår personlige, sociale og faglige kompetencer til en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt og at give den unge med potentiale herfor forudsætningerne for videre uddannelse og beskæftigelse¹⁰.

Klageårsager

Klagenævnet har i 2025 modtaget 59 klager om STU. Det er et lille fald i forhold til 2024, hvor klagenævnet modtog 61 sager.

Når klagenævnet behandler, afgør og afslutter en sag, bliver årsagen til klagen registreret.

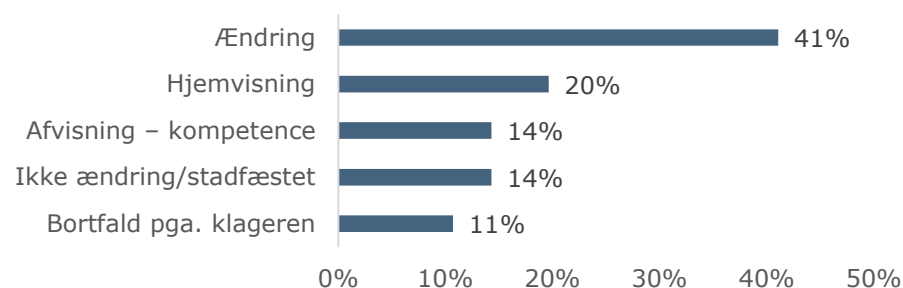
Der er hovedsageligt to klageårsager, der gør sig gældende på STU-området. Størstedelen af klagerne handler om

målgruppevurderinger. Det er sager, hvor kommunen har vurderet, at den unge ikke er i målgruppen for en STU. Den anden klageårsag er, at den unge ønsker at gennemføre sin STU på et andet uddannelsessted, end det kommunen har tilbud.

Afsluttede STU-sager

Klagenævnet har i 2025 afsluttet 56 sager på STU-området. I figur 6.1 kan udfaldet af alle afsluttede sager på STU-området ses.

Figur 6.1 udfaldet af alle afsluttede STU-sager i 2025

Som det kan ses i figuren ovenfor er 14 procent af sagerne blevet afvist, fordi klagenævnet ikke har haft kompetence til

¹⁰ Lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023 om særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse § 1.

at behandle dem. Det er fx klager over afgørelser om betaling af transport til uddannelsesstedet og afgørelser om botilbud.

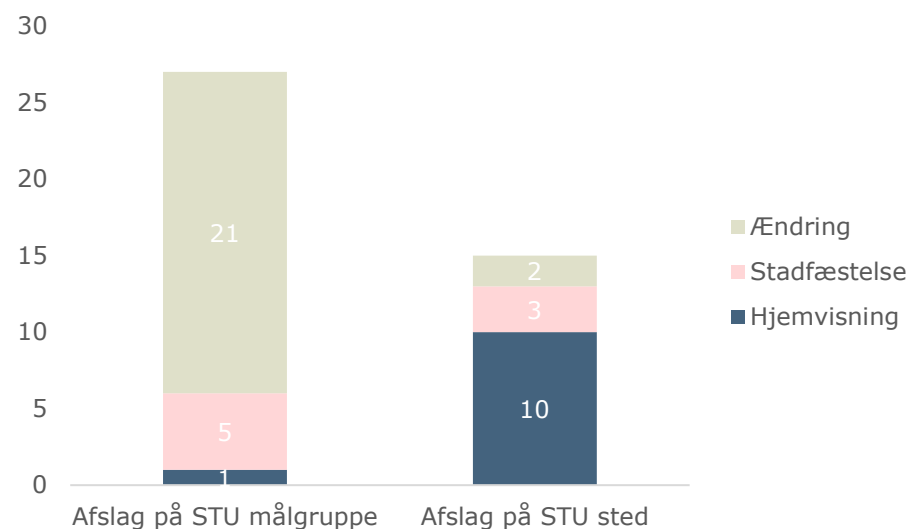
11 procent af sagerne er bortfaldet som følge af, at den unge/partsrepræsentanten har trukket klagen tilbage forud for klagenævnets behandling. Det kan bl.a. skyldes, at der, efter at klagenævnet har modtaget klagen, er opnået enighed mellem den unge og kommunen om et uddannelsesstilbud.

Realitetsbehandlede STU-sager¹¹

Af de 56 afsluttede sager på ungdomsområdet er 42 af dem blevet realitetsbehandlet i klagenævnet, hvor klagenævnet enten har ændret eller stadfæstet kommunens afgørelse eller hjemvist sagen til en ny behandling og afgørelse i kommunen.

Figur 6.2 viser udfaldet af sagerne fordelt på de to hyppigste klageårsager – afslag på målgruppe og afslag på det ønskede uddannelsessted.

Figur 6.12 klageårsag og sagsudfald

I figuren ovenfor kan det ses, at klagenævnet i 2025 har ændret kommunens afgørelse i 21 af de 27 behandlede sager, der har handlet om, hvorvidt den unge er i målgruppen for en STU. Det svarer til en ændringsprocent på 78 procent i sagerne om målgruppevurdering. Det er samme niveau som i 2024.

Klagenævnet har været enig i kommunens afgørelse om, at den unge ikke tilhørte målgruppen, og derfor ikke skulle tilbydes en STU, i 5 af de 27 behandlede klager, svarende til 18 procent. I 2024 var klagenævnet enig i kommunens afgørelse i 22 procent af sagerne om STU-målgruppe.

¹¹ Realitetsbehandlede sager er hjemviste, ændrede, ophævede og stadfæstede sager. Afviste, henviste og bortfaldne sager tæller ikke med i realitetsbehandlede sager.

I de 15 sager, der handlede om kommunens valg af uddannelsessted, har klagenævnet været enig i tre sager, svarende til 20 procent. I 2024 var det 2 sager, svarende til 14 procent.

Klagenævnet har i 2025 ændret kommunens afgørelse om uddannelsessted i to sager. Der var ingen ændringer i 2024.

I 11 af de 42 behandlede STU-sager har klagenævnet grundet utilstrækkeligt oplysningsgrundlag eller væsentlige sagsbehandlingsfejl måttet hjemvise sagen til ny behandling og afgørelse i kommunen. Hjemvisningsprocenten er i 2025 på 26 procent. Den var i 2024 på 29 procent. Til sammenligning var den i 2023 på 21 procent.

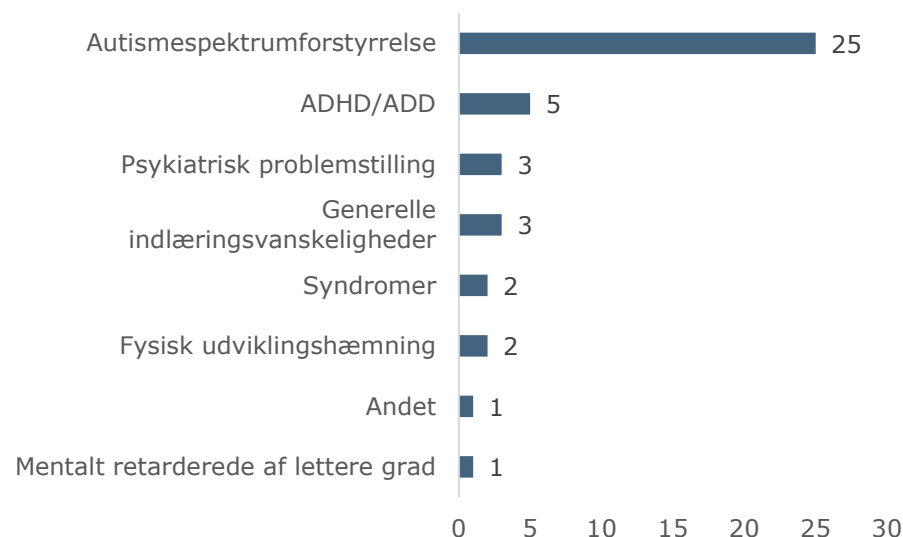
Se mere om betydningen af oplysningsgrundlaget og regelfortolkningen nedenfor under "[udvalgte emner](#)".

Henvisningsårsager

I de realitetsbehandlede sager registrerer klagenævnet ved en sags afslutning den primære vanskelighed ved bevilling af STU, hvis det fremgår tydeligt af oplysningerne i sagen.

I figur 6.3 kan det ses, at sager, hvor den unge er udfordret med en autismespektrumforstyrrelse, udgør langt den overvejende del af vanskelighederne i klagenævnets STU-sager.

Figur 6.13 primære vanskelighed på STU-området i 2025

Det er ikke bestemte typer af funktionsnedsættelser eller bestemte diagnoser, der er afgørende for, om den unge er i målgruppen.

Det afgørende er, om funktionsnedsættelsen forhindrer den unge i at kunne gennemføre en ordinær ungdomsuddannelse.

Udvalgte emner

På STU-området har klagenævnet i 2025 valgt at belyse følgende emner nærmere:

- [Afklaring af målgruppe](#)
- [Den unges mulighed for at vælge mellem flere uddannelsessteder](#)
- [Forløbsplanens betydning](#)

Afklaring af målgruppe

Målgruppen for en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse – et STU-tilbud – fremgår af § 1 i STU-loven.

Anvendelsesområde

STU-loven (BEK nr. 1077 af 11. august 2023)

§ 1, stk. 2. Den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse retter sig mod unge, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, selv om den unge modtager specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand.

§

Unge under 25 år, der ikke kan gennemføre en anden ungdomsuddannelse, har et retskrav på at få tilbudt en STU. Ifølge vejledning om lov om særlig tilrettelagt

ungdomsuddannelse¹² ligestiller STU unge med særlige behov med andre unge, således at alle unge har mulighed for at få en ungdomsuddannelse.

Målgruppen for STU omfatter udelukkende unge, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, selv om den unge modtager specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand.

Det er ikke betegnelsen eller diagnosen for den unges funktionsnedsættelse, der er afgørende for, om den unge er omfattet af målgruppen. Det væsentlige er, om funktionsnedsættelsen forhindrer den unge i at kunne gennemføre en anden ungdomsuddannelse. Den unge kan godt have gode kognitive forudsætninger for at indlære, men ikke have evnen til at udnytte disse i et alment uddannelsesforløb, eventuelt med støtte, på grund af andre vanskeligheder.

Se [K-meddelelse nr. 18](#), hvoraf det bl.a. fremgår, at der ikke kan gives afslag alene med den begrundelse, at den unge er kognitivt velfungerende.

Hvis en ung ønsker en STU, skal kommunen iværksætte en proces, som har til formål af afklare, om den unge er i målgruppen, eller om den unge med den fornødne bistand vil kunne gennemføre en ordinær ungdomsuddannelse.

Vurderingen af, om den unge er i målgruppen, skal især bygge på de erfaringer og resultater, der er opnået i forbindelse med

¹² VEJ nr. 10003 af 21. november 2024.

den unges skolegang frem til ansøgningstidspunktet og gennem eventuel anden beskæftigelse eller uddannelse.

For en række unge vil der allerede foreligge undersøgelser og lignende, som med en vis grad af sikkerhed placerer dem enten inden for eller uden for målgruppen. Har en ung gået i specialskole, vil det være en indikation for, at den unge er i målgruppen for en STU.

I afklaringsprocessen bør det imidlertid indgå, at der på de fleste ordinære ungdomsuddannelser er mulighed for specialpædagogisk bistand, så for de unge, der ligger i det øverste segment af STU-målgruppen, bør det overvejes og eventuelt afprøves, om de pågældende unge kan gennemføre en ordinær ungdomsuddannelse med den rette støtte.¹³

Kommunen giver i nogle tilfælde den unge afslag på at være omfattet af målgruppen som følge af, at den unge skal afprøves yderligere. Kommunen skal sørge for at indhente yderligere oplysninger, hvis kommunen er usikker på, om den unge er omfattet af målgruppen. Men kommunen kan alene gennemføre forløb, der har til formål at afklare, om den unge er i målgruppen for en STU og/eller indhente sagkyndige oplysninger, hvis kommunen vurderer, at sagen på det foreliggende grundlag ikke er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes en korrekt afgørelse.

Kommunen må ikke indhente oplysninger, som ikke tydeligt vil tilføje ny relevant viden om den unges muligheder for at gennemføre en ordinær uddannelse med den rette støtte. Hvis

kommunen kan træffe en afgørelse om målgruppe ud fra sagens foreliggende oplysninger, skal det gøres. Kommunen kan derfor heller ikke iværksætte forløb mod den unges ønske med henblik på at løfte den unges funktionsniveau, så den unge på sigt kan indgå i en ordinær ungdomsuddannelse.

STU-loven foreskriver ingen nedre grænse for målgruppen, og en ung kan derfor ikke have for store funktionsnedsættelser eller være for svagt fungerende i forhold til at få et tilbud om et særligt tilrettelagt ungdomsuddannelsesforløb.

Se [K-meddelelse nr. 40](#), hvoraf det fremgår, at der ikke kan gives afslag med den begrundelse, at den unge ikke kan følge uddannelsens omfang på 840 timer.

Klagenævnet har i 2025 set flere eksempler på målgruppesager med unge, der får afslag på at være i målgruppen til en STU, idet kommunen vurderer, at den unge besidder ressourcerne til at kunne indgå i en ordinær ungdomsuddannelse med støtte, og hvor klagenævnet har ændret afgørelserne med henvisning til den unges lave funktionsniveau. Nævnet har i disse sager vurderet, at det vil være en længerevarende proces at bedre den unges funktionsniveau, hvorfor den unge ikke vil være i stand til at indgå i en ordinær ungdomsuddannelse inden for en overskuelig fremtid.

Se eksempel 5 om en sag vedrørende målgruppevurdering på næste side.

¹³ Orienteringsbrev om STU til kommuner og UU-centre fra Undervisningsministeriet af 20. juni 2016.

Eksempel 5

En ung med atypisk autisme, blandet udviklingsforstyrrelse af specifikke færdigheder og anden belastningsreaktion ønskede en STU. Eleven blev beskrevet sensorisk følsom og med store sproglige vanskeligheder. Den unge viste tegn på social angst, stress og undgåelsesadfærd og havde udviklet selektiv mutisme.

Den unge var fagligt dygtig, men havde siden 10-års alderen udvist tegn på mistrivsel og belastningssymptomer som angst, stemmehøring og isolationstendenser og havde i 5.-6. klasse udviklet en svær skolefraværsproblematik. Det lykkedes først at starte den unge op i et specialklassetilbud i løbet af 8. klasse gennem langsom eksponering til det fysiske skolemiljø.

Det fremgik af sagen, at den unge var bevilget 10. klasse i samme tilbud med baggrund i den unges langsomme udvikling. Den unge kommunikerede fortsat primært gennem kropssprog, havde ikke udviklet venskaber og kunne kun holde til at være i skole fire dage om ugen. Det var ikke lykkedes den unge at gå op til afgangsprøve i matematik i 9. klasse grundet angst. Hen mod afslutningen af 10. klasse blev den unges trivsel beskrevet nedadgående. Den unge endte med at få et sammenbrud og var ikke i stand til at tage med på besøg på FGU. Skolen sendte en underretning med baggrund i elevens forværrede psykiske tilstand.

Kommunen gav afslag på, at den unge var i målgruppen for en STU. Det var vurderingen, at det ikke var dokumenteret, om den unge på sigt ville kunne gennemføre en ungdomsuddannelse på ordinære vilkår. Kommunen lagde vægt på, at den unge var normalt begavet og tilbød den unge et FGU-forløb, som kunne forberede den unge til ordinær uddannelse samt bidrage til at afklare den unge yderligere.

Klagenævnet vurderede, at den unge var i målgruppen for en STU og ændrede kommunens afgørelse. Klagenævnet lagde vægt på, at den unge blev beskrevet med et langvarigt, lavt socialt funktionsniveau og til trods for de særligt tilrettelagte indsatser fortsat fremstod sårbar og med et omfattende støttebehov. Klagenævnet vurderede, at en bedring af den unges funktionsniveau ville være en længerevarende proces, og at det ikke ville være muligt for den unge at udnytte sine gode kognitive ressourcer og gennemføre en ordinær ungdomsuddannelse inden for en overskuelig fremtid.

Klagenævnet vejledte kommunen om, at der alene må gennemføres forløb, der har til formål at afklare den unge i forhold til ordinære ungdomsuddannelser, hvis sagen på foreliggende grundlag ikke er tilstrækkeligt oplyst til at vurdere, om den unge er i målgruppen. Klagenævnet bemærkede derudover, at FGU ikke er en ordinær ungdomsuddannelse, og at den unge kun kan afprøves i FGU, hvis den unge ønsker det.

Hvis en ung får afslag på at være i målgruppen for en STU, har den unge altid mulighed for at rette henvendelse til kommunen og bede om at blive målgruppevurderet igen, hvis det ikke lykkes kommunen at støtte den unge således, at den unge bliver i stand til at gennemføre en ordinær uddannelse.

Selvom en kommune har pligt til at tilbyde et særligt tilrettelagt STU-forløb, hvis den unge er i målgruppen for en STU, kan kommunen samtidig vejlede den unge om andre muligheder end STU.

En vejledning om andre muligheder end STU fritager ikke kommunen for pligten til at træffe afgørelse om, hvorvidt den unge er i målgruppen for en STU. Kommunen kan ikke undlade at give et STU-tilbud med henvisning til, at der er andre tilbud fx i socialt regi. Formålet med STU-loven er, at alle unge har ret til en ungdomsuddannelse og alle unge, der vurderes at være omfattet af målgruppen, skal have et tilbud, hvis de ønsker det.

Den unges mulighed for at vælge mellem flere uddannelsessteder

Hvis kommunen vurderer, at den unge er i målgruppen for en STU, skal kommunen give den unge tilbud om et 3-årigt STU-forløb.

Den 1. august 2023 blev STU-loven ændret. Formålet med lovændringen er at sikre flere rettigheder til de unge og bedre tilrettelæggelse af den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse.

Lovens skærpede formål tydeliggør, at de unge, der har potentiale for videre uddannelse og beskæftigelse, skal have muligheder herfor, samtidig med at de skal opnå personlige, sociale og faglige kompetencer til en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt.

Det er, for at give den unge mere indflydelse på sit uddannelsesforløb, indført, at kommunen ved den unges optagelse på uddannelsen skal give den unge flere tilbud at vælge mellem, og den unge skal inddrages i processen. Det fremgår af § 2 a i STU-loven.

Se regelboks om § 2 a på næste side.

Valgmulighed

STU-loven (LBK nr. 1077 af 11. august 2023)

§ 2 a. Kommunalbestyrelsen skal give den unge mulighed for at vælge mellem flere forskellige uddannelsessteder, jf. dog stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal indgå i dialog med den unge om, hvilken valgmulighed der er den bedste for den unge.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til at give den unge valgmuligheder, hvis kommunalbestyrelsen efter dialogen med den unge, jf. stk. 1, vurderer, at den unge har behov for et ekstraordinært specialiseret tilbud, og at kun ét uddannelsessted matcher den unges behov uden at indebære en urimelig lang befordrings- eller ventetid for den unge.

Stk. 3. I kommunalbestyrelsens vurdering af, hvilke uddannelsessteder den unge skal tilbydes, jf. stk. 1, indgår både faglige og økonomiske hensyn. Kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret og individuel vurdering af den unges behov og uddannelsesstedernes tilbud og må ikke give tilbud om uddannelsessted alene ud fra økonomiske overvejelser. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til at oprette et nyt uddannelsessted blot for at kunne give den unge valgmuligheder. Kommunalbestyrelsen har heller ikke pligt til at give den unge mulighed for at vælge et uddannelsessted, der er uforholdsmæssigt dyrere end et andet uddannelsessted, der matcher den unges behov, herunder hvis kommunalbestyrelsen efter dialog med den unge vurderer, at dette indebærer en urimelig lang befordrings- eller ventetid for den unge.

§

Alle valgmuligheder skal matche den unges behov samt ønsker og interesser, som afdækkes i dialog med den unge.

Udkast til forløbsplan kan anvendes i forbindelse med dialog og vejledning frem mod afgørelsen om tilbud om en STU.

Kommunen kan kun undlade at give tilbud om valgmuligheder hvis:

?

- Kommunen efter dialog med den unge vurderer, at den unge har behov for et ekstraordinært specialiseret tilbud, og kun ét sted kan imødekomme de specialiserede behov uden at det indebærer en urimelig lang befordrings- og ventetid for den unge.
- Andre uddannelsessteder er uforholdsmæssigt dyrere, end et andet uddannelsessted, der matcher den unges behov, herunder hvis kommunen vurderer, at dette indebærer urimelig lang befordrings- eller ventetid for den unge.

Hvis kommunen vurderer, at den unge er omfattet af undtagelsesbestemmelserne, skal det begrundes, når der gives tilbud om uddannelsessted.

Kommunen er ikke forpligtet til at oprette et nyt uddannelsessted for at kunne give den unge valgmuligheder, men kommunen har altid pligt til at give den unge et tilbud med mindst ét relevant uddannelsessted.

Kommunens afgørelse om ikke at give den unge mulighed for at vælge mellem flere forskellige og relevante uddannelsessteder kan ligesom indholdet af uddannelsen påklages til Klagenævnet for Specialundervisning.

Et tilbud med valgmuligheder mellem flere uddannelsessteder forpligter kommunen til at lade den unge vælge den mulighed, den unge ønsker. Der skal være tale om reelle valg for den unge.

Kommunens forpligtelse til at give den unge mulighed for at vælge mellem flere uddannelsessteder gælder i forbindelse med optagelsen på uddannelsen. Pligten til at give den unge valgmuligheder gælder ikke i forbindelse med skift af uddannelsessted undervejs i forløbet af uddannelsen¹⁴.

Se [K-meddelelse nr. 49](#) om den unges mulighed for at vælge mellem flere uddannelsessteder.

Klagenævnet har i lighed med sidste år også i 2025 set eksempler på, at kommunerne har fortolket regelsættet om valgmuligheder forskelligt.

I sager, hvor reglerne ikke er anvendt korrekt, kan klagenævnet hjemvise til fornyet behandling og afgørelse i kommunen.

Klagenævnet har i 2025 hjemvist 10 sager vedrørende afgørelser om STU-uddannelsessted, svarende til 2/3 af disse sager. Flere af sagerne er blevet hjemvist med baggrund i, at kommunen ikke har anvendt reglerne om valgmuligheder korrekt. Nogle sager er også hjemvist, fordi den unges mål og ønsker for sit STU-forløb har været så sparsomt og ukonkret beskrevet, at de ikke har kunnet danne grundlag for en vurdering af, hvilket STU-forløb der vil kunne imødekomme den unges behov, specifikke mål og ønsker for sin STU.

Se eksempel 6 om hjemvisning på næste side.

¹⁴ 2022/2 LSF 121, bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 12.

Eksempel 6

Kommunen bevilgede et 3-årigt forløb på kommunens eget STU-uddannelsessted til en ung, der var vurderet i målgruppen for en STU. Kommunen gav samtidig afslag på det uddannelsessted, den unge ønskede, med henvisning til, at det ønskede uddannelsessted var uforholdsmæssigt dyrere end kommunens eget STU-uddannelsessted.

Kommunen havde ikke begrundet, hvorfor kommunen ikke havde givet den unge mulighed for at vælge mellem flere uddannelsessteder.

Den unges mål og ønsker for sin STU var derudover sparsomt beskrevet og kunne derved ikke sikre et STU-forløb på et uddannelsessted, som kunne imødekomme den unges interesser og ønsker for sin STU.

Klagenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling og afgørelse i kommunen.

Det var klagenævnets vurdering, at afgørelsen var mangelfuld, da kommunen ikke havde opfyldt sin forpligtelse til at give den unge mulighed for at vælge mellem flere uddannelsessteder eller begrundet, hvorfor det ikke var muligt at give valgmuligheder. Det var ikke tilstrækkeligt, at der havde været dialog om to uddannelsessteder i processen, og at den unges ønske var taget med i vurderingen. Kommunen var forpligtet til at finde mindst to mulige uddannelsessteder for den unge at vælge i mellem, som både matcher den unges behov og ønsker, og som samtidig ikke falder ind under undtagelsesbestemmelserne.

Klagenævnet vejledte desuden kommunen om, at der i dialog med den unge skulle foretages en grundig afdækning og beskrivelse af den unges behov og specifikke ønsker i forbindelse med sit STU-forløb, så der kunne sikres en fagligt begrundet vurdering af, hvilke uddannelsessteder der kunne imødekomme den unges behov og ønsker for sit STU-forløb.

Den unges mulighed for at foreslå et alternativ til de uddannelsessteder, kommunen har givet tilbud om

Pr. 1. januar 2025 er loven ændret, så den unge selv har mulighed for at foreslå et alternativ til kommunens tilbud. Dette fremgår af STU-lovens § 2 b¹⁵.

Bestemmelsens ikrafttræden betyder, at unge, der er vurderet i målgruppen for en STU, kan foreslå et uddannelsessted som alternativ til de uddannelsessteder, kommunen giver tilbud om.

Børne- og Undervisningsministeriet har samtidig etableret en portal – [STU-overblik](#) – hvor uddannelsesstederne skal registrere sig.

Kommunen er forpligtet til at imødekomme den unges ønske, hvis betingelserne i bestemmelsen er opfyldt. Det vil sige, hvis tilbuddet er registreret på STU-overblik, og tilbuddet matcher den unges behov, ønsker og interesser. Tilbuddet må ikke prismæssigt i uforholdsmæssig grad overstige prisen for kommunens tilbud, og tilbuddet må ikke indebære en urimelig lang befordrings- eller ventetid for den unge.

Det er kommunen, der som myndighed, foretager vurderingen af hvilke uddannelsessteder, den unge skal tilbydes. Dette gælder også i forhold til § 2 b.

¹⁵ LOV nr. 731 af 13. juni 2023, § 1, nr. 12.

Den unges alternative ønske

§

§ 2 b. Den unge kan foreslå et uddannelsessted som alternativ til de uddannelsessteder, kommunalbestyrelsen har givet tilbud om. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til at tilbyde den unge dette alternative uddannelsessted, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Uddannelsesstedet er registreret på Børne- og Undervisningsministeriets portal, jf. § 3 b, stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan dog vælge at tilbyde den unge det alternative uddannelsessted, på betingelse af at uddannelsesstedet inden for en af kommunalbestyrelsen fastsat frist registrerer sig på denne portal.
- 2) Kommunalbestyrelsen vurderer efter dialog med den unge, at det tilbud, uddannelsesstedet kan give den unge, matcher den unges behov, ønsker og interesser samt behov for et ekstraordinært specialiseret tilbud.
- 3) Prisen for det alternative tilbud overstiger efter kommunalbestyrelsens vurdering ikke i uforholdsmæssig grad prisen for kommunalbestyrelsens tilbud.
- 4) Uddannelsesstedet indebærer ikke efter kommunalbestyrelsens vurdering efter dialog med den unge en urimelig lang befordrings- eller ventetid for den unge.

Kommunen skal foretage en vurdering af, om den unges alternative ønske til uddannelsessted opfylder betingelserne i bestemmelsen. Hvis vurderingen er, at den unges ønske ikke kan imødekommes, skal kommunen i sin begrundelse skrive, hvorfor kommunen vurderer, at en eller flere af betingelserne ikke er opfyldt.

I kommunens vurdering af STU-tilbud skal indgå en konkret og individuel vurdering af den unges behov og ønsker, relevante uddannelsessteder, der kan matche den unges behov, og en prissammenligning af de pågældende tilbud.

Kommunen skal ved prissammenligning undersøge prisen for det konkrete forløb med de individuelle behov, som forløbet skal imødekomme for den unge.

Det er ikke nok at sammenligne priser oplyst på den nationale portal "STU-overblik", da de alene er vejledende takster og derfor ikke fastsat efter et nærmere tilrettelagt forløb.

Kommunens driftsudgifter til det konkrete STU-tilbud skal være inkluderet i prisen, når der skal foretages en sammenligning af prisniveauet for den unges alternative ønske og et af kommunens egne tilbud.

Klagenævnet har i 2025 vejledt nærmere om lovændringen. Se [K-meddelelse nr. 23](#) om den unges alternative ønske til STU-sted.

Forløbsplanens betydning

Indholdet i og tilrettelæggelsen af den unges uddannelse fastlægges i en individuel forløbsplan.

Kommunen skal udarbejde forløbsplanen i dialog med den unge, og der skal ved udarbejdelsen tages udgangspunkt i den unges forudsætninger og behov, herunder skabes en inkluderende ramme tilpasset den unges forståelsesniveau for at sikre, at den unges behov og ønsker bliver hørt og inddraget.

Forløbsplanen skal indeholde en oversigt over de aktiviteter, herunder praktikophold, som skal indgå i den unges uddannelsesforløb. Forløbsplanen skal ligeledes indeholde progressionsmål for den unge.

Forløbsplanen skal løbende opdateres med dokumentation af aktiviteter, der har formål at afklare den unges overgang til videre uddannelse, beskæftigelse, fritidstilbud eller sociale aktiviteter.

Der skal ved udarbejdelsen af forløbsplanen anvendes den skabelon, som findes i bilag 1 i STU-bekendtgørelsen¹⁶

¹⁶ BEK nr. 1194 af 27. september 2023.

Hvis den unge ikke er tilfreds med kommunens tilbud om uddannelsessted, kan den unge klage til Klagenævnet for Specialundervisning.

Klagenævnet foretager ved behandling af sagen en vurdering af, om kommunens valg af uddannelsessted kan imødekomme den unges vanskeligheder, behov, mål og ønsker for uddannelsen, som de er beskrevet i forløbsplanen. Udtalelser om den unge fra sagkyndige, herunder Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) og skoler, hvor den unge har været optaget, indeholder ligeledes væsentlige oplysninger, som indgår i klagenævnets vurdering.

Indholdet af den konkrete forløbsplan er et vigtigt grundlag for klagenævnets vurdering af, om kommunens valg af uddannelsessted kan imødekomme den unges behov

Det er relevant – også for den unge selv – at være opmærksom på at få skrevet konkrete mål og ønsker ind i forløbsplanen.

Mål og ønsker skal være så konkrete, at de kan danne grundlag for et individuelt tilrettelagt STU-forløb. Målene må ikke være så overordnede og generelle, at de kan gælde for enhver STU-elev.

Vurderer klagenævnet, at tilbuddet ikke kan imødekomme den unge, træffer klagenævnet afgørelse om, at kommunen skal træffe en ny afgørelse om et andet uddannelsessted, der i højere grad kan imødekomme den unges behov. Klagenævnet har ikke kompetence til at henvise til et bestemt STU-uddannelsessted.

7. Klager om børn, der ikke har påbegyndt skolegangen

Klagenævnet kan tage stilling til klager over kommunens afgørelse om henvisning eller afslag på henvisning til specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke er påbegyndt deres skolegang.

Klagenævnet har kun kompetence til at behandle en klagesag på dette område, hvis den vedrører et regionalt tilbud.

Klagenævnet kan også tage stilling til klager over regionsrådenes afgørelse om det nærmere indhold af den specialpædagogisk bistand for børn i førskolealderen, der er henvist til et af de regionale tilbud¹⁷.

I 2025 har klagenævnet i lighed med 2024 ikke modtaget klager om et barn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen.

Klagenævnet modtog i 2023 én klage, som blev afvist, da den ikke vedrørte et regionalt tilbud.

¹⁷ LBK nr. 1100 af 5. september 2025 § 51, stk. 3 og 8.

8. Klager på voksenområdet

Klagenævnet kan i sager om kompenserende specialundervisning for voksne alene tage stilling til retlige spørgsmål¹⁸.

Klagenævnet kan ikke tage stilling til den faglige vurdering i kommunens afgørelse, men alene til, om kommunens vurdering af behovet for kompenserende specialundervisning er foretaget på baggrund af lovlige (saglige) kriterier, og om forvaltningslovens regler om partshøring, begrundelse og klagevejledning er overholdt.

Da klagenævnet alene kan tage stilling til retlige spørgsmål i klagesager om specialundervisning for voksne, kan nævnet kun træffe afgørelse om, at sagen enten skal hjemvises til ny behandling i kommunen som følge af væsentlige retlige mangler, eller at kommunens afgørelse stadfæstes (opretholdes).

Klagenævnet kan ikke tage stilling til, om borgeren skal have et specialundervisningstilbud eller ej, eller om det tilbud, kommunen tilbyder, er tilstrækkeligt.

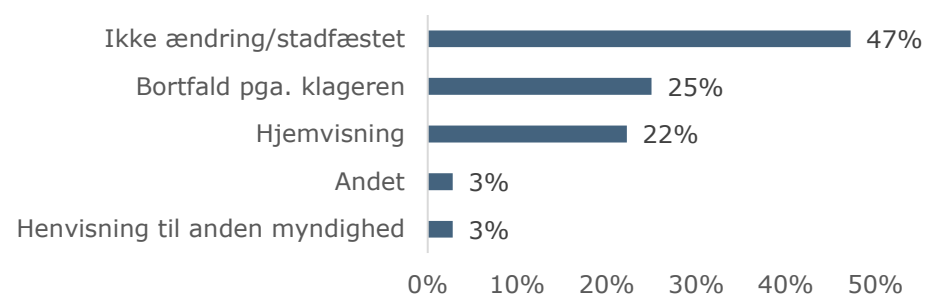
Klagenævnet ser eksempelvis klager, hvor borgeren ønsker at få et specialundervisningsforløb med henblik på at opnå en lysere stemmeføring, og hvor kommunen har givet afslag herpå. Klagenævnets prøvelse er i disse sager begrænset, så klagenævnet alene kan forholde sig til, hvorvidt kommunen har truffet en afgørelse i overensstemmelse med lovgivningen, herunder om de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund i afgørelsen, er korrekte, og om kommunen ved udøvelsen af de i loven forudsatte skøn har holdt sig inden for lovgivningens rammer¹⁹.

Klagenævnet har i 2025 modtaget 39 klager om specialundervisning for voksne. Det er en lille stigning i forhold til 2024, hvor klagenævnet modtog 34 klager på voksenområdet.

Klagenævnet har afsluttet 36 sager på voksenområdet i 2025.

¹⁸ BEK nr. 378 af 28. april 2006 § 17, stk. 1.

¹⁹ VEJ nr. 9396 af 2. juli 2009 kapitel 13 om klageadgangen.

Figur 8.1 udfaldet af afsluttede voksensager i 2025

I 17 af sagerne har klagenævnet stadfæstet (opretholdt) kommunens afgørelse, svarende til 47 procent af sagerne. Det er et fald i forhold til 2024, hvor det var 74 procent af de afsluttede sager, der blev stadfæstet, svarende til 20 sager.

I 8 af de 36 klagesager, svarende til 22 procent har klagenævnet vurderet, at kommunes afgørelse havde så væsentlige mangler, at sagen skulle hjemvises til fornyet behandling og afgørelse i kommunen. I 2024 var hjemvisningsprocenten på 15.

De øvrige 11 afsluttede sager i 2025 er bortfaldet og afvist i henhold til årsagerne angivet i figur 8.1.

9. Kommunernes sagsbehandling

Når klagenævnet behandler klager over kommunernes afgørelser, foretager klagenævnet også en vurdering af, om kommunen i sin sagsbehandling har overholdt forvaltningsretlige regler og principper om fx genvurderingsfrist og begrundelse i afgørelsen.

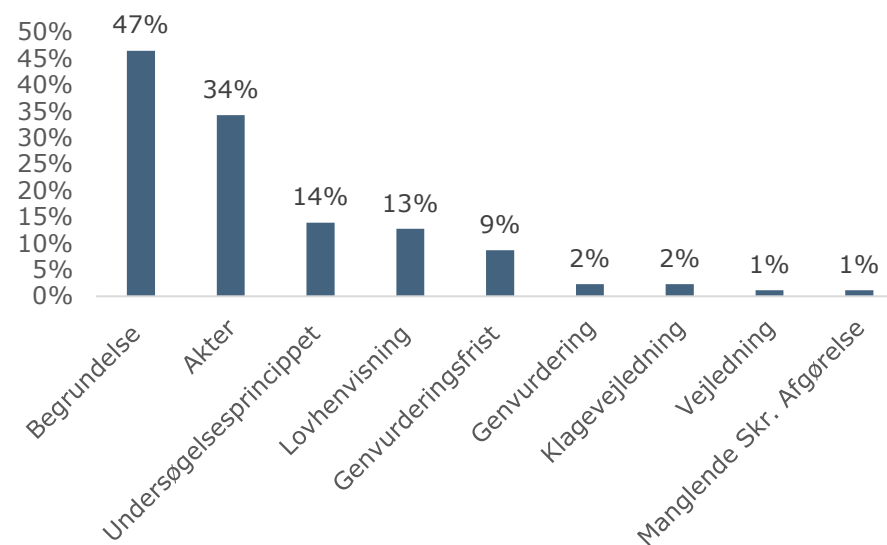
Det er udelukkende i de sager, som klagenævnet realitetsbehandler²⁰, at det registreres, om kommunerne har begået fejl i deres sagsbehandling.

Klagenævnet har i 2025 realitetsbehandlet 333 sager. I 172 af disse har der været formelle fejl i kommunernes sagsbehandling, svarende til 52 procent af sagerne. Det skal bemærkes, at der kan være flere formelle fejl i en enkelt sag. Fejlprocenten er steget i forhold til 2024, hvor der var fejl i kommunernes sagsbehandling i 146 af 332 sager, svarende til 44 procent.

Klagenævnet følger Ankestyrelsens retningslinjer i forhold til formulering og registrering af kritik af formelle fejl i kommunernes sagsbehandling. Klagenævnet udtaler således kun kritik ved overtrædelse af garantiforskrifter (fx manglende begrundelse eller partshøring) og ved overtrædelse af væsentlige ordensforskrifter (fx manglende eller utilstrækkelig klagevejledning).

I sager, der ændres eller hjemvises, udtaler klagenævnet kun kritik, når årsagen til ændringen eller hjemvisningen skyldes andet end væsentlige formelle sagsbehandlingsfejl. Det betyder, at der udtales kritik af formelle sagsbehandlingsfejl i sager, der fx hjemvises grundet forkert anvendelse af de materielle regler.

Figur 9.1 oversigt over formelle fejl i 2025

Note: klagenævnet har i 2025 ændret i registreringen. Figuren kan derfor ikke sammenlignes direkte med tallene fra de forudgående år.

²⁰ Realitetsbehandlede sager er hjemviste, ændrede, ophævede og stadfæstede sager. Afviste, henviste og bortfaldne sager tæller ikke med i realitetsbehandlede sager.

Begrundelse

Den oftest forekommende fejl i kommunernes afgørelser er i 2025 utilstrækkelig eller manglende begrundelse til borgeren. Disse har udgjort 47 procent af de formelle fejl.

Når der er registreret og formuleret kritik i klagenævnets afgørelse i forhold til utilstrækkelig eller manglende begrundelse, skyldes det ofte, at kommunen ikke tydeligt har forklaret, hvad kommunen har lagt vægt på i vurderingen, og hvilken betydning det har for resultatet.

En skriftlig afgørelse skal indeholde en begrundelse, hvis parten ikke får fuldt ud medhold.

Sagens faktiske omstændigheder og de relevante regler er grundlaget for afgørelsen. Det skal derfor fremgå af begrundelsen, hvilke oplysninger i sagen der har været afgørende for kommunens vurdering. Begrundelsen skal også indeholde en henvisning til relevante retsregler.

En fyldestgørende begrundelse vil efter omstændighederne ligeledes kræve en stillingtagen til eventuelle synspunkter, borgeren har gjort gældende.

Hvis der i afgørelsen indgår skøn, skal hovedhensynene, som har været bestemmende for skønnet, også angives. Der skal foretages et skøn, når resultatet ikke kan aflæses direkte ud af bestemmelserne i lovgivningen og det er nødvendigt at foretage en afvejning af hvilke forhold, der skal lægges mest vægt på.

Begrundelsen skal:

- Give borgeren fuld information om grundlaget og baggrunden for afgørelsen.
- Bidrage til at sikre, at grundlaget for afgørelsen er sagligt og fyldestgørende.
- Udgøre et væsentligt grundlag for borgerens overvejelser om at klage over kommunens afgørelse.
- Give klageinstansen mulighed for at vurdere afgørelsens holdbarhed.

I [K-meddelelse nr. 5](#) har klagenævnet vejledt nærmere om de krav, der er til sagsbehandlingen, når myndighederne træffer afgørelser om specialundervisning på folkeskoleområdet.

Det er en afgørelse, når en myndighed beslutter, hvad der skal være ret (eller ikke ret) for elever med særlige behov.

Det er også en afgørelse, når skolens leder mindst én gang om året skal tage stilling til, om specialundervisningen skal fortsætte, ændres eller ophøre.

Afgørelsen skal leve op til de krav, der gælder efter såvel folkeskoleloven som forvaltningsloven, herunder begrundelse og klagevejledning.

Se mere i [Ankestyrelsens håndbog](#) om at skrive en afgørelse og [Børne- og Undervisningsministeriets vejledning](#) til skoleledere om forvaltningsret.

Akter

Klagenævnet har gennem flere år noteret sig, at der er et stort antal sager på folkeskoleområdet, hvor der er behov for at indhente flere oplysninger i kommunen, inden sagen kan behandles. Klagenævnet har besluttet af følge dette særskilt, og har i 2025 tilføjet en kritikkategori til belysning heraf.

Det fremgår af figur 9.1, at det er den næststørste fejlkategori i kommunens sagsbehandling, at kommunen ikke får sendt alle dokumenterne til sagen med, når klagesagen sendes til vurdering i klagenævnet. Det gjorde sig i 2025 gældende i 34 procent af de registrerede sagsbehandlingsfejl.

Det er en forudsætning for at træffe en rigtig afgørelse, at de nødvendige oplysninger er til stede. Det er kommunens ansvar at sikre, at alle relevante oplysninger er medsendt, når sagen indgives til klagenævnet.

Det fremgår af specialundervisningsbekendtgørelsens § 22, stk. 4, hvilke dokumenter kommunen skal medsende klagen.

Dokumenter, der skal medsendes klagen.

§

Specialundervisningsbekendtgørelsen (*BEK nr. 693 af 20. juni 2014*)

§ 22, stk. 4. Samtidig med, at klagen sendes til klagenævnet, jf. stk. 2 og 3, sender myndigheden følgende dokumenter til klagenævnet:

- 1) Den oprindelige afgørelse, som forældrene har klaget over.
- 2) Aktuelle skoleudtalelse og elevplaner.
- 3) En beskrivelse af det tilbudte undervisningstilbud, der klages over.
- 4) Den pædagogisk-psykologisk vurdering med forslag til den nærmere ordning af den specialpædagogiske bistand.
- 5) Relevante faglige udtalelser om eleven fra andre sagkyndige, herunder eventuelt en udtalelse fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO).
- 6) Relevante mødereferater mellem forældrene, skolen, kommunen m.fl.

Det fremgår af [klagenævnets hjemmeside](#), hvilke oplysninger kommunerne skal sørge for at sende med til brug for klagesagsbehandlingen. Se også [K-meddelelse nr. 35](#).

På hjemmesiden kan der også findes inspiration til, hvad en beskrivelse af undervisningstilbuddet kan indeholde samt en skabelon til brug for udarbejdelse af en skoleudtalelse.

Det har siden efteråret 2020 været muligt at anvende Ankestyrelsens web-ankeskema, når kommunen skal sende klagesager på folkeskoleområdet til klagenævnet. I web-ankeskemaet bliver den kommunale medarbejder guidet til at vedlægge de akter, der er nødvendige for, at klagenævnet kan behandle den konkrete sag.

Klagenævnet opfordrer alle kommuner til at benytte sig af web-ankeskemaet ved oversendelse af klagesager.

Web-ankeskemaet kan findes via [virk.dk](#).

Undersøgelsesprincippet

14 procent af de formelle fejl er blevet registreret som fejl i forhold til undersøgelsesprincippet. Det sker, når klagenævnet vurderer, at kommunen ikke har oplyst sagen tilstrækkelig, inden der er blevet truffet afgørelse.

Det er en forudsætning for at træffe en rigtig afgørelse, at de nødvendige oplysninger er til stede. Det er kommunens ansvar at sikre, at alle relevante oplysninger er indhentet, inden kommunen træffer afgørelse. Sagen skal være forsvarligt oplyst, og der må ikke mangle oplysninger eller nødvendig dokumentation.

Det følger af det forvaltningsretlige grundprincip kaldet officialmaksimen eller undersøgelsesprincippet.

Undersøgelsesprincippet

§

Inden en myndighed kan træffe afgørelse i en sag, skal sagen forberedes. Der skal tilvejebringes det retsgrundlag og de faktiske oplysninger, som er nødvendige for at træffe en rigtig afgørelse.

Formålet med undersøgelsesprincippet er at nå til den materielle rigtige afgørelse. En myndighed må ikke træffe afgørelse på et utilstrækkeligt grundlag.

Ansaret for at oplyse en sag tilstrækkeligt påhviler den myndighed, der træffer afgørelse.

Undersøgelsesprincippet er ikke generelt lovfæstet i forvaltningsretten, men er udtryk for en almindelig retsgrundsætning, der kun kan fraviges ved lov²¹.

²¹ Folketingets Ombudsmand, overblik #8 om officialprincippet.

Hvis sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst, fører det oftest til, at klagenævnet er nødsaget til at hjemvise sagen til fornyet behandling i kommunen.

Klagenævnet har i 2025 ændret i registreringen af kritikordet undersøgelsesprincippet. I denne registrering indgår pr. 1. marts 2025 ikke de sager, hvor hjemvisningen skyldes en manglende eller utilstrækkelig pædagogisk-psykologisk vurdering (PPV).

Ændringen skyldes, at mangler i forhold til PPV'en er en overtrædelse af en sagsbehandlingsregel, som er særskilt reguleret i folkeskoleloven. Den er derfor ikke omfattet af Ankestyrelsens retningslinjer for kritikregistrering af forvaltningsretlige sagsbehandlingsfejl.

Se mere om betydningen af en aktuel PPV i folkeskolesagerne under afsnittet om hjemvisninger i [kapitel 5](#).

Lovhenvisning

Ifølge forvaltningslovens § 24 skal der i en afgørelse være henvist til de retsregler, afgørelsen er truffet efter.

Utilstrækkelig eller manglende lovhenvisning i kommunens afgørelse har udgjort 13 procent af de formelle fejl.

Denne fejl skyldes ofte, at kommunen ikke har henvist til rette bestemmelser i afgørelsen, eller at der kun er henvist til bekendtgørelsen på området.

Genvurdering

Fejl i forbindelse med genvurdering og manglende overholdelse af genvurderingsfristen har samlet udgjort 11 procent af de formelle fejl.

Reglerne om genvurdering på folkeskoleområdet fremgår af folkeskolelovens § 51, b og specialundervisningsbekendtgørelsens kapitel 8, hvor proceduren for genvurdering er beskrevet i §§ 21 og 22.

Folkeskoleloven (LBK nr. 1100 af 5. september 2025)

§

§ 51 b. Klage til Klagenævnet for Specialundervisning, jf. § 51, stk. 3-5, 8 og 9, skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Den myndighed, der har truffet afgørelsen, vurderer, om der er grundlag for at give klager helt eller delvis medhold.

Stk. 2. Giver den myndighed, som har truffet afgørelsen, ikke klageren medhold, sender myndigheden klagen og begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til Klagenævnet for Specialundervisning.

Stk. 3. Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af klagesager, herunder regler om tidsfrister for genvurdering og videresendelse af klager.

En genvurdering betyder, at kommunen eller skolen skal gennemgå og vurdere en allerede afgjort sag igen.

Klager over afgørelser om specialundervisning efter folkeskoleloven skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden, der har truffet afgørelsen skal herefter inden for 4 uger foretage en vurdering af, om der er grundlag for at give klager helt eller delvist medhold i klagen.

Hvis myndigheden ikke kan foretage genvurderingen inden 4 uger, fordi der skal skaffes yderligere oplysninger, vurdering eller lignende, skal forældrene have besked om, hvornår genvurderingen forventes færdig.

Hvis myndigheden vurderer, at afgørelsen skal fastholdes, skal myndigheden sende en genvurdering med begrundelse samt en række dokumenter til klagenævnet med henblik på klagenævnets vurdering af sagen. Klagen skal sendes til klagenævnet inden for genvurderingsfristen på 4 uger fra klagens modtagelse, hvis myndigheden fastholder afgørelsen. Samtidig hermed skal myndigheden orientere forældrene om fremsendelse af klagen.

Hvis myndigheden derimod efter genvurderingen giver forældrene helt eller delvis medhold i klagen, skal myndigheden sende en ny afgørelse til forældrene.

Hvis der kun gives delvist medhold, skal forældrene inden 4 uger fra afgørelsens modtagelse meddele, om de ønsker at fastholde klagen. Hvis forældrene ønsker at fastholde klagen skal myndigheden sende klagen og genvurderingen til klagenævnet inden for 2 uger efter modtagelsen. Myndigheden

skal samtidig orientere forældrene om, at klagen videresendes til klagenævnet.

Se [K-meddelelse nr. 31](#) om genvurdering på folkeskoleområdet.

Der skal ikke foretages genvurdering på ungdoms- eller voksenområdet, da disse områder påklages direkte til Klagenævnet for Specialundervisning.

Klagevejledning

2 procent af de formelle fejl har handlet om utilstrækkelig eller manglende klagevejledning i kommunens afgørelse.

Reglen om klagevejledning findes i forvaltningslovens § 25, stk. 1.

Forvaltningsloven (LBK nr. 433 af 22. april 2014)

§

§ 25, stk. 1. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Det er fx en formel fejl, hvis kommunen har sat en klagefrist på 4 uger i klagevejledningen til en afgørelse om den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse. Der er ingen klagefrist i disse sager, og kommunens klagevejledning er derfor forkert.

Partshøring

Klagenævnet får indimellem henvendelser om, hvornår og i hvilket omfang der skal ske partshøring i forbindelse med en forvaltningsafgørelse.

Klagenævnet vejleder ved disse henvendelser om, at formålet med en partshøring er, at sagens parter får lejlighed til at gøre sig bekendt med og kommentere sagens oplysninger, inden der træffes afgørelse.

Reglen om partshøring findes i forvaltningslovens § 19, stk. 1

Forvaltningsloven (LBK nr. 433 af 22. april 2014)

§

§ 19, stk. 1. Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Partshøring

?

En forvaltningsmyndighed er forpligtet til at partshøre efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, hvis følgende betingelser er til stede:

- 1) oplysningerne vedrører sagens faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger
- 2) parten ikke er bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af oplysningerne
- 3) oplysningerne er til ugunst for parten
- 4) oplysningerne er væsentlige for sagens afgørelse.

Hvis blot én af de fire betingelser ikke er til stede, er myndigheden ikke forpligtet til at partshøre.

Bilag 1 Kommuneoversigt folkeskolesager

Kommune	Afsluttede klagesager	Behandlede sager	Stadfæstet	Ændret	Hjemvist
Aabenraa Kommune	4	3	1	2	0
Aalborg Kommune	9	7	2	4	1
Aarhus Kommune	10	4	4	0	0
Albertslund Kommune	1	1	1	0	0
Allerød Kommune	0	0	0	0	0
Assens Kommune	7	1	1	0	0
Ballerup Kommune	17	11	3	6	2
Billund Kommune	4	1	0	1	0
Bornholms Regionskommune	4	3	0	2	1
Brøndby Kommune	2	1	1	0	0
Brønderslev Kommune	6	3	0	2	1
Dragør Kommune	3	1	0	0	1
Egedal Kommune	4	3	2	1	0
Esbjerg Kommune	2	1	0	0	1
Fanø Kommune	0	0	0	0	0
Faaborg-Midtfyn Kommune	2	2	1	1	0
Favrskov Kommune	1	1	1	0	0
Faxe Kommune	4	4	0	2	2
Fredensborg Kommune	0	0	0	0	0
Fredericia Kommune	3	3	0	1	2
Frederiksberg Kommune	3	1	1	0	0
Frederikshavn Kommune	0	0	0	0	0
Frederikssund Kommune	20	14	6	8	0
Furesø Kommune	2	0	0	0	0
Gentofte Kommune	9	5	3	1	1
Gladsaxe Kommune	3	2	1	1	0
Glostrup Kommune	3	3	1	2	0
Greve Kommune	3	2	0	1	1

Gribskov Kommune	4	1	0	0	1
Guldborgsund Kommune	1	0	0	0	0
Haderslev Kommune	7	6	0	3	3
Halsnæs Kommune	0	0	0	0	0
Hedensted Kommune	2	2	0	1	1
Helsingør Kommune	4	1	0	0	1
Herlev Kommune	2	2	1	1	0
Herning Kommune	3	3	1	2	0
Hillerød Kommune	4	1	1	0	0
Hjørring Kommune	1	1	0	0	1
Holbæk Kommune	17	14	3	7	4
Holstebro Kommune	6	6	0	5	1
Horsens Kommune	4	4	1	2	1
Hvidovre Kommune	7	4	1	1	2
Høje-Taastrup Kommune	7	5	1	2	2
Hørsholm Kommune	2	0	0	0	0
Ikast-Brande Kommune	3	2	1	1	0
Ishøj Kommune	2	2	0	1	1
Jammerbugt Kommune	4	4	4	0	0
Kalundborg Kommune	8	4	4	0	0
Kerteminde Kommune	1	1	1	0	0
Kolding Kommune	4	4	1	2	1
Københavns Kommune	44	20	8	11	1
Køge Kommune	3	1	1	0	0
Langeland Kommune	1	1	0	0	1
Lejre Kommune	7	3	0	3	0
Lemvig Kommune	0	0	0	0	0
Lolland Kommune	1	1	1	0	0
Lyngby-Taarbæk Kommune	3	3	2	1	0
Læsø Kommune	0	0	0	0	0
Mariagerfjord Kommune	1	1	1	0	0
Middelfart Kommune	6	6	3	0	3
Morsø Kommune	3	2	0	1	1

Norddjurs Kommune	0	0	0	0	0
Nordfyns Kommune	0	0	0	0	0
Nyborg Kommune	1	1	0	1	0
Næstved Kommune	18	13	2	2	9
Odder Kommune	1	0	0	0	0
Odense Kommune	5	3	3	0	0
Odsherred Kommune	2	2	0	1	1
Randers Kommune	7	6	2	3	1
Rebild Kommune	2	1	1	0	0
Ringkøbing-Skjern Kommune	7	6	1	0	5
Ringsted Kommune	3	3	1	1	1
Roskilde Kommune	6	5	1	3	1
Rudersdal Kommune	1	0	0	0	0
Rødovre Kommune	4	2	0	2	0
Samsø Kommune	0	0	0	0	0
Silkeborg Kommune	3	1	1	0	0
Skanderborg Kommune	1	1	0	1	0
Skive Kommune	1	0	0	0	0
Slagelse Kommune	6	5	3	1	1
Solrød Kommune	4	3	2	0	1
Sorø Kommune	2	1	1	0	0
Stevns Kommune	2	1	0	1	0
Struer Kommune	1	1	1	0	0
Svendborg Kommune	1	0	0	0	0
Syddjurs Kommune	4	2	0	1	1
Sønderborg Kommune	1	1	1	0	0
Thisted Kommune	6	5	0	1	4
Tønder Kommune	4	3	0	3	0
Tårnby Kommune	6	3	3	0	0
Vallensbæk Kommune	1	1	0	0	1
Varde Kommune	1	0	0	0	0
Vejen Kommune	1	1	1	0	0
Vejle Kommune	8	6	0	5	1

Vesthimmerlands Kommune	5	5	2	2	1
Viborg Kommune	0	0	0	0	0
Vordingborg Kommune	2	2	1	0	1
Ærø Kommune	0	0	0	0	0
Total	405	266	92	107	67

Bilag 2 Kommuneoversigt STU-sager

Kommune	Afsluttede klagesager	Behandlede sager	Stadfæstet	Ændret	Hjemvist	
Aabenraa Kommune	1	0	0	0	0	0
Aalborg Kommune	1	1	1	1	0	0
Aarhus Kommune	1	1	1	1	0	0
Albertslund Kommune	0	0	0	0	0	0
Allerød Kommune	0	0	0	0	0	0
Assens Kommune	0	0	0	0	0	0
Ballerup Kommune	0	0	0	0	0	0
Billund Kommune	0	0	0	0	0	0
Bornholms Regionskommune	1	0	0	0	0	0
Brøndby Kommune	1	1	0	0	1	0
Brønderslev Kommune	0	0	0	0	0	0
Dragør Kommune	0	0	0	0	0	0
Egedal Kommune	0	0	0	0	0	0
Esbjerg Kommune	1	1	0	0	1	0
Fanø Kommune	0	0	0	0	0	0
Faaborg-Midtfyn Kommune	2	2	0	0	0	2
Favrskov Kommune	0	0	0	0	0	0
Faxe Kommune	0	0	0	0	0	0
Fredensborg Kommune	0	0	0	0	0	0
Fredericia Kommune	0	0	0	0	0	0
Frederiksberg Kommune	1	0	0	0	0	0
Frederikshavn Kommune	0	0	0	0	0	0
Frederikssund Kommune	0	0	0	0	0	0
Furesø Kommune	1	1	0	0	1	0
Gentofte Kommune	2	2	1	1	0	1
Gladsaxe Kommune	1	1	0	0	0	1
Glostrup Kommune	0	0	0	0	0	0
Greve Kommune	0	0	0	0	0	0

Gribskov Kommune	0	0	0	0	0
Guldborgsund Kommune	0	0	0	0	0
Haderslev Kommune	2	2	0	1	1
Halsnæs Kommune	1	0	0	0	0
Hedensted Kommune	0	0	0	0	0
Helsingør Kommune	1	1	0	1	0
Herlev Kommune	0	0	0	0	0
Herning Kommune	0	0	0	0	0
Hillerød Kommune	2	2	0	2	0
Hjørring Kommune	0	0	0	0	0
Holbæk Kommune	1	1	0	1	0
Holstebro Kommune	1	1	0	1	0
Horsens Kommune	1	1	0	1	0
Hvidovre Kommune	0	0	0	0	0
Høje-Taastrup Kommune	0	0	0	0	0
Hørsholm Kommune	0	0	0	0	0
Ikast-Brande Kommune	0	0	0	0	0
Ishøj Kommune	0	0	0	0	0
Jammerbugt Kommune	0	0	0	0	0
Kalundborg Kommune	6	2	0	2	0
Kerteminde Kommune	0	0	0	0	0
Kolding Kommune	0	0	0	0	0
Københavns Kommune	7	5	2	0	3
Køge Kommune	2	2	1	0	1
Langeland Kommune	0	0	0	0	0
Lejre Kommune	0	0	0	0	0
Lemvig Kommune	0	0	0	0	0
Lolland Kommune	1	1	0	1	0
Lyngby-Taarbæk Kommune	0	0	0	0	0
Læsø Kommune	0	0	0	0	0
Mariagerfjord Kommune	0	0	0	0	0
Middelfart Kommune	0	0	0	0	0
Morsø Kommune	0	0	0	0	0

Norddjurs Kommune	0	0	0	0	0
Nordfyns Kommune	1	1	0	0	1
Nyborg Kommune	0	0	0	0	0
Næstved Kommune	3	3	0	3	0
Odder Kommune	0	0	0	0	0
Odense Kommune	1	0	0	0	0
Odsherred Kommune	0	0	0	0	0
Randers Kommune	0	0	0	0	0
Rebild Kommune	0	0	0	0	0
Ringkøbing-Skjern Kommune	0	0	0	0	0
Ringsted Kommune	0	0	0	0	0
Roskilde Kommune	0	0	0	0	0
Rudersdal Kommune	1	1	0	1	0
Rødovre Kommune	0	0	0	0	0
Samsø Kommune	0	0	0	0	0
Silkeborg Kommune	0	0	0	0	0
Skanderborg Kommune	0	0	0	0	0
Skive Kommune	0	0	0	0	0
Slagelse Kommune	3	2	0	2	0
Solrød Kommune	0	0	0	0	0
Sorø Kommune	1	1	0	1	0
Stevns Kommune	2	2	2	0	0
Struer Kommune	0	0	0	0	0
Svendborg Kommune	0	0	0	0	0
Syddjurs Kommune	0	0	0	0	0
Sønderborg Kommune	2	1	0	0	1
Thisted Kommune	0	0	0	0	0
Tønder Kommune	0	0	0	0	0
Tårnby Kommune	0	0	0	0	0
Vallensbæk	0	0	0	0	0
Varde Kommune	1	0	0	0	0
Vejen Kommune	3	3	0	3	0
Vejle Kommune	0	0	0	0	0

Vesthimmerlands Kommune	0	0	0	0	0
Viborg Kommune	0	0	0	0	0
Vordingborg Kommune	0	0	0	0	0
Ærø Kommune	0	0	0	0	0
Total	56	42	8	23	11